

N naš čas

NOCNI LOV NA MESESTARJE — Črna trgovina z lesom se je v zadnjem času zelo razbohotila v velenjski občini. Vse več je prodajalcev in raznih mešetarjev, ki ob prodaji lesa ne plačajo obveznega 27,5-odstotnega prometnega davka. Nekatere smo v nočni akciji zalotili, čeprav so blodovino pokrili s plahto (na fotografiji). — O tem berite reportažo na 8. strani.

21. december 1973 • Leto IX., št. 37 (207) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Naraks

V SPOMIN NA LEGENDARNE BITKE

Prihodnje leto bo minilo 30 let, odkar so potekali naj-srditejši in odločilni boji 14. divizije s sovražnikom na območju velenjske občine. 22. februarja leta 1944 je pri Zlebniku v Sentvidu nad Zavodnjami padel tudi parti-zanski pesnik Karel Destovnik-Kajuh, star komaj do-brih 21 let. Rodil se je 19. decembra leta 1922 v So-štanju.

V spomin na legendarni boj 14. divizije in na Karla Destovnika-Kajuha bo v velenjski občini vrsta proslav in prireditev. Pripravljalni odbor pri občinski konferenci SZDL je pred dnevi sprejel okvirni program proslav, prireditev in pohodov.

Ze 8. februarja bo ZKPO v domu kulture v Velenju organizirala večer Kajuhove poezije. V začetku februarja (9. 2.) ali pa konec januarja (26. 1.) bo na Paškem Kozjaku pod pokroviteljstvom pododbora Tomšičeve brigade ter v organizaciji rudarskega šolskega centra Velenje »Smuk za partizansko puško«.

Osrednja kulturna prireditev pa bo na dan Kajuhove smrti — 22. februarja v Soštanju. Na tej proslavi bodo sodelovali tudi neka-

teri umetniki iz Ljubljane, Trsta in Celovca ter delegacije osnovne šole Karel Destovnik-Kajuh Gropade—Padriče pri Trstu. Organizator proslave bo »Svoboda« Soštanj.

Istega dne se bo začel pohod velenjske mladine po poti 14. divizije od Vitanja do Zlebnika nad Zavodnjami, ki ga bosta organizirala občinska konferenca ZMS Velenje ob sodelovanju občinskega odbora ZB NOV Velenje.

Naslednji dan bo na osnovni šoli Karel Destovnik-Kajuh v Soštanju slovesna podelitev Kajuhovih bralnih značk. Ob tej priložnosti bo tudi kulturni program. Odbor pričakuje, da se bodo podelitve značk udeležili tudi nekateri pesniki in pisatelji. Poleg tega bodo 23. februarja odprli v osnovni šoli Karel

Destovnik-Kajuh v Soštanju tudi 6. republiško razstavo »Likovni svet otrok« na temo »Ilustracije Kajuhovih pesmi« in »Naši narodi med NOB«. Te tradicionalne razstave se vsako leto udeležuje 45 osnovnih šol, prihodnje leto pa pričakujejo, da bo udeležba še večja.

V Zavodnjah pa bo tega dne za udeležence pohoda po poteh 14. divizije in ob sodelovanju garnizije 14. divizije iz Postojne kviz »Salaška dolina v revoluciji«. 24. februarja bo v Zavodnjah turni smuk za pionirje in mladino ter zaključek pohoda s partizanskim mitingom.

V začetku marca (9.) bo na Golteh 19. slalom za Kajuhov pokal ob sodelovanju športnikov iz drugih republik, zlasti iz Hrvaške.

Ob obletnici ustanovitve osvobodilne fronte — 27. aprila — bodo občinska konferenca SZDL, občinski odbor ZB NOV ter krajevne organizacije SZDL Zavodnje pripravile pri Zlebniku partizanski miting, na katerem bodo podelili zaslužnim članom SZDL in ZB priznanja OF ter odprli spominski kotiček Karlu Destovniku-Kajuhu.

Junija pa je pri Zlebniku ali na Graški gori predviden zbor slovenskih pionirjev ter otvoritev republiške razstave lepaka na temo Varstvo narave v okviru jugoslovanskih pionirskih iger.

V Velenju bo balkansko prvenstvo v krosu

Atletski klub Velenje bo organizator 19. balkanskega krosa, ki bo meseca marca 1974. Imenovali so pripravljalni odbor in številne naloge razdelili komisijam, ki so že pristopile k delu. To bo najzahtevnejša in odgovorna naloga velenjskih športnih delavcev, saj želijo, da bi balkansko prvenstvo bilo v vseh pogledih kar najboljše organizirano.

Pred dnevi sta Velenje obiskala zvezni trener Kreso Račić in sekretar AZJ Miloš Viličkovič. Velenjčani so ju seznanili z dosedanjimi pripravami in s predvidenim programom organizacije prvenstva.

Ogledali so si tekmovalno progo v športnem parku ob jezeru, kjer se bodo pomerili med seboj najbolj-

ši tekači Romunije, Bolgarije, Turčije, Grčije in Jugoslavije. Prireditelj AK Velenje bo posebej povabil tekmovalce iz Albanije, ki se doslej iz političnih razlogov Balkanskih krosov niso udeležili.

Na pogovorih o pripravah je sodeloval tudi predsednik Skupščine občine

Velenje Nest Zgank in poudaril, da je treba to tekmovalno organizirati tako, da bo v ponos ne samo Velenju, temveč vsej Jugoslaviji.

V naslednjih mesecih čaka velenjske športne delavce veliko dela, če bodo hoteli Balkansko prvenstvo izvesti v zadovoljstvo vseh.

PROSLAVE DNEVA JLA

V Mislinjski dolini pripravljajo aktivni Zveze mladine ter organizacije ZROP in ZB NOV več priložnostnih prireditev ob 22. decembru — dnevu JLA. Tako bodo predstavniki občinske skupščine in občinskih vod-

stev družbenopolitičnih organizacij obiskali garnizijo JLA v Dravogradu, mladi iz Slovenj Gradca pa bodo obiskali pripadnike obmejnih enot JLA, jim čestitali za praznik in jih obdarili.

SPREJET OBČINSKI RAZVOJNI NAČRT

V letu 1977 želijo v Slovenj Gradcu doseči že 76 odstotkov poprečnega republiškega družbenega proizvoda na prebivalca • Zraven največjih domačih organizacij združenega dela bodo nosilci prihodnjega razvoja tudi podjetja, ki imajo v Mislinjski dolini temeljne organizacije združenega dela.

Po razpravi v samoupravnih organih temeljnih interesnih skupnostih dela, v svetih krajevnih skupnosti ter v samoupravnih interesnih skupnostih

SAMOUKI RAZSTAVLJALI

V avli tehniške šole rudarskega šolskega centra so odprli v počastitev dneva republike razstavo, na kateri so razstavljali slikarji Peter Matko, Andrej Krevzelj, Jože Kremžar in kipar Miloško Kumer.

Slikarja Peter Matko in Andrej Krevzelj sta dijaka drugega letnika kovinarske poklicne šole. Matko riše

predvsem pejzaže, Krevzelj pa tihožitja. Jože Kremžar je rудар, slikati pa je začel pred desetimi leti. Kipar Miloško Kumer pa je že večkrat razstavljaval svoje mojstrovine, ki so vklesane v trd les z veliko natančnostjo, potrpežljivostjo in nadarjenostjo. Največje delo, ki ga je kipar-samouk Kumer ustvaril, je podoba šoštanjskega usnarja.

ZAKAJ VPRAŠALNIKI?

Občani velenjske občine, ki so v preteklih štirih letih zgradili ali obnovili stanovanjsko ali počitniško hišo bodo v prihodnjih dneh dobili posebne vprašalnike, ki jim jih bo poslala davčna uprava Skupščine občine Velenje. Kot nam je povedal načelnik davčne uprave Ferdo Kukovec želijo s temi vprašalniki ugotoviti, kdo so bili izvajalci posameznih investicij in ti imajo dovoljenje za opravljanje obrti ter če pravilno prijavljajo svoj dohodek.

Na območju velenjske občine so se zlasti v zadnjem obdobju pojavile številne skupine zidarjev, tesarjev idr., ki prevzemajo dela »na čez«, občani pa jih izplačajo večinoma še pred začetkom del. Te skupine ozioroma posamezniki, ki po opravljenem delu enostavno izginejo, ne da bi

prijavili zasluženi dohodek. In ker so to večji del »anonimneži« tudi naročniki-občani, kasneje nimajo možnosti, da bi se pritožili na račun slabe kvalitete del.

S temi vprašalniki želijo torej davčna uprava stopiti na prste tako imenovanim »šušmarjem«, ne pa kot so si narobe razlagali graditelji — lastniki stanovanjskih hiš v nekaterih drugih občinah, ki so podobne vprašalnike že dobili, da bo s tem obdaveno njihovo lastno delo.

Ob tem naj opozorimo še na občinski odlok iz septembra lani, po katerem so izvajalci obrtniških del in investitorji dolžni na objektih izobesiti tablo, s katere mora biti razvidno: ime izvajalca, ime investitorja ter nadzorniškega organa.

so odborniki Skupščine občine Slovenj Gradec na seji pretekli četrtek, po krajši razpravi, sprejeli načelno usmeritev gospodarskega in družbenega razvoja Mislinjske doline za razdobje 1973—1977, pri čemer so poudarili, da bo treba sprejeta razvojna izhodišča sproti dopolnjevanju in usklajevanju.

Občina Slovenj Gradec sodi med tista območja na Slovenskem, kjer je v zadnjem razdobju delež družbenega proizvoda na prebivalca naraščal počasneje kot v Sloveniji. Na to je vplival počasen razvoj dosedanjih nosilcev gospodarskega razvoja ter iztrošenost in zastarelost delovnih sredstev, kar vse je pogojevalo nizko produktivnost in akumulativnost. Kar 1.400 občanov pa se vozi na delo v Velenje, Dravograd in na Ravne na Koroškem.

Medtem ko so leta 1970 dosegli v Slovenj Gradcu 57 odstotkov poprečnega družbenega proizvoda na prebivalca v naši republici, ga naj bi leta 1977 že 76 odstotkov. To želijo doseči predvsem z izvajanjem take družbeno-ekonomske politike, ki bo krepila in pospeševala razvoj dejavnosti regionalnega značaja ob sočasni optimalni izkoriščenosti prednosti v gozdarstvu, lesni in kemični industriji ter v trgovini in turizmu. Tako bo družbeni proizvod v prihodnje naraščal letno po 19,1 odst., v industriji pa celo po 24,3 odstotke.

Nosilci prihodnjega razvoja bodo zlasti Gozdarstvo in lesna industrija Slovenj Gradec ter Tovar na usnja Slovenj Gradec in pa nekatere organizacije združenega dela, ki imajo v Mislinjski dolini temeljne organizacije združenega dela, kot Gorenje, Slovenijales, Kolinska in Toper. Ob teh nosilcih gospodarske aktivnosti pa bo treba razvijati tudi nove industrijske panoge, posebej še s področja kovinsko-predelovalne industrije in plastike.

V Mozirju ustanovljena Delavska univerza

Družbene potrebe po dopolnilnem izobraževanju odraslih so narekovale, da je Skupščina občine Mozirje na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 10. 9. 1973 ustanovila Delavsko univerzo Mozirje kot samostojni samoupravni izobraževalni zavod.

Značilnosti družbeno-ekonomskega položaja delovnega človeka pri nas je njegova samoupravnost, ki jo uresničuje kot član delovne skupnosti. Ker se vsebina in obseg samoupravnih pravic nenehno širita, bogatita in poglobljata, vsebinsko polnejši ter osebno in družbeno odgovornejši položaj delavskega razreda zahteva vsestransko sposobnejšega in vedno širše razgledanega človeka.

Sistem družbenega izobraževanja vključuje izobraževanje in usposabljanje delavcev za samoupravo ter za družbenopolitično udejstvovanje in odločanje. Vsebinsko družbenega izobraževanja je izredno razčlenjena. Vključuje potrebe in interese delovnega človeka kot samostojne osebnosti proizvajalca, upravljalca — člana delovne skupnosti, družbenopolitičnih organizacij ter ožjih in širših družbenih skupnosti. Družbenega izobraževanja ne moremo pojmovati ozko — le v smislu posredovanja družbenih, ekonomskih in idejnopolitičnih znanj, temveč kompleksno, v smislu oblikovanja celovite osebnosti. V sodobnem izobraževanju se vse bolj brišejo meje med posameznimi izobraževalnimi področji, kajti le celovito oblikovana osebnost lahko uspešno deluje kot proizvajalec in upravljalec. Družbenoekonomsko izobraževanje postaja tako vse bolj strokovno, družboslovno znanje pa vse bolj sestavni del splošne in strokovne izobrazbe. Le celovit sistem, ki gradi na družboslovnih znanjih, pridobljenih v rednem šolanju in upošteva vse možnosti družbenega izobraževanja, zagotavlja, da bo to izobraževanje uspešno in učinkovito.

Družbenopolitične organizacije in organizacije združenega dela potrebujejo za sodobno in učinkovito družbenopolitično delo med drugim tudi strokovno usposobljeno, idejno opredeljeno, družbeno angažirano in dobro organizirano izobraževalno ustanovo, kot je delavska univerza, ki lahko opravlja sistematično in trajno izobraževalno dejavnost.

Vsa našeta stališča in ugotovitve so narekovale potrebo, da je Skupščina občine Mozirje ustanovila Delavsko univerzo.

DELO DELAVSKE UNIVERZE
Organizacije združenega dela čutijo potrebo po družbenoekonomskem in strokovnem izobraževanju, ker želijo imeti na delovnih mestih poleg strokovnjaka tudi političnoekonomsko in družbeno razgledanega delavca — samoupravljalca. Skupne potrebe organizacij združenega dela so družbenoekonomsko izobraževanje, ki naj bi zajemalo:

- predavanja za kolektive,
- predavanja za vodilno osebje in strokovnjake,
- seminarje za člane samoupravnih organov in sindikalnih vodstev.

Za ustanovitev delavske univerze so bili zainteresirani tudi občani sami, saj iščejo informacije po osnovnih šolah in drugih institucijah o dokončanju osnovne šole in o dopolnilnem izobraževanju s področja kulture, turizma in ostalih panog gospodarstva.

Za vsestransko izobraževanje v občini Mozirje so zainteresirane tudi družbenopolitične organizacije. Delavska univerza naj bi za komuniste, sindikalne delavce, odbore SZDL in krajevne skupnosti prirejala seminarje o družbenopolitičnih, gospodarskih in organizacijskih vprašanjih.

Potrebe občanov, družbenopolitičnih organizacij in delovnih organizacij po izobraževanju so naloga delavske univerze, da jih realizira s svojim dolgoročnim programom, ki bi ga lahko opredelili v nekaj vrst izobraževanja:

• DRUŽBENO IZOBRAŽEVANJE

- izobraževanje samoupravljalcev
- izobraževanje članov in vodstev družbenopolitičnih organizacij
- izobraževanje vodilnega osebja v gospodarstvu
- izobraževanje organov komunalne samouprave
- obravnavanje aktualnih idejnih in političnih problemov.
- druge oblike izobraževanja.

• STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE

- strokovno usposabljanje in izpopolnjevanje
- izobraževanje vodilnih in strokovnih kadrov
- izobraževanje, ki je vezano na zakonske predpise
- šole in tečaji za kmetijske proizvajalce
- izobraževanje za turizem

• SPLOŠNO IZOBRAŽEVANJE

- priprava za razne izpite
- splošno tehnično in kulturno-estetsko izobraževanje
- šola za starše
- šola za življenje
- zdravstvena vzgoja, gospodinjstvo
- tuji jeziki.

• ODDELKI ZA ODRASLE REDNIH ŠOL

- oddelki osnovne šole
- po potrebi oddelki strokovnih in drugih šol.

Delavska univerza ni bila ustanovljena zato, da obstaja, ampak je njena naloga, da se vplete v vsa družbena dogajanja v občini, da proučuje potrebe po izobraževanju, da tesno sodeluje z občani, družbenopolitičnimi organizacijami in OZD ter pri svojem organiziranju in planiranju upošteva njihove želje in potrebe. Zavedati se moramo, da bo delavska univerza brez sodelovanja občanov ostala sama, osamljena in sebi namenjena ustanova.

FRANJO ARLIČ, ravnatelj osnovne šole Gustav Šilih: »Nujno je, da se takoj pristopi k gradnji 4. osnovne šole. Naša šola bo delovala v prihodnjem šolskem letu v celoti v dveh izmenah, v času male šole pa se bo devet razredov izmenjavalo v treh izmenah. Kakšne probleme prinaša šoli pouk v dveh, posebej pa še v treh izmenah, menda ni treba še posebej omenjati, saj to ne prinaša številne nevšečnosti le učiteljem in učencem, ampak tudi staršem. Učitelji ne morejo zaradi zasedenosti vseh prostorov dopoldne in popoldne zadostiti nekaterim zakonskim obveznostim (dopolnilni in dodatni pouk) ter zahtevam razširjene dejavnosti šole (svobodne dejavnosti). Zaradi pomanjkanja prostorov se ne more razširiti število oddelkov za podaljšano bivanje učencev, ki pa prav v Velenju zaradi vedno večjega števila obojestransko zaposlenih staršev in številnih drugih socialnih in vzgojnih problemov postaja prava nuja.

Starši vse te probleme poleg učiteljev in učencev najbolj občutijo; zato menim, da čimprejšnjo izgradnjo 4. osnovne šole ne more biti le skrb in briga učiteljev ali skrb občine, ampak mora to biti tudi skrb vseh staršev, ki lahko kot delavci in samoupravljalci v temeljnih organizacijah združenega dela odločilno vplivajo na čimprejšnjo ali kasnejšo zgraditev

ti. Zdaj imamo v varstvu 74 otrok v 4 oddelkih. Če bi hoteli zadostiti potrebam, bi morali imeti vsaj še štiri oddelke.

Prihodnje šolsko leto se bo stanje še poslabšalo. Učencev bo še več, prostora, ki ga že zdaj ni dovolj, s tem še manj; zato bomo prisiljeni za nekatere oddelke uvesti triizmenski pouk. Dodatne pomoči pri učenju učencem seveda ne bomo mogli nuditi.

Seveda bi bilo najbolj idealno, če bi učenci imeli pouk le dopoldne. Tedaj bi svobodne dejavnosti v celo-

nove šole. Le v urejenih materialnih pogojih bo šola lahko ob svobodni menjavi dela med družbeno proizvodno dejavnostjo zagotavljala kvalitetnejše vzgojno-izobraževalne usluge, kar je prav gotovo naša skupna korist.«

PANKRAC SEMEČNIK, ravnatelj osnovne šole Antona Aškerc: »Naša šola sedaj obiskuje 748 učencev. Pouk imamo v dveh izmenah, že spomladi, ko bo začela mala šola, bomo morali uvesti še tretjo izmeno za nekatere oddelke. Tudi ni prostora za razmah svobodnih dejavnosti; še zlasti zdaj pozimi, ko je zelo težko organizirati te dejavnosti po 18. uri zvečer. Lani smo ustanovili pionirski klub, ki pa letos ne more delati, ker ni prostorov. Problem je tudi s tistimi učenci, ki doma nimajo prostorskih pogojev za učenje. Letos smo uvedli novo obliko: učimo se učenja. Če bi imeli več prostora, bi lahko še razširili to obliko. Tudi varstva otrok nimamo tako urejenega kot bi moralo bi-

ti odigrate svoje poslanstvo, urejeno pa bi bilo tudi varstvo otrok v času, ko sta oba starša zaposlena. Zato sem prepričan, da se bodo starši oziroma vsi občani vključili v prizadevanja za izgradnjo nove osnovne šole.«

Vlado ZAKOŠEK, ravnatelj osnovne šole Miha Pintar-Toledo: »Res malo na neobičajen način skušamo reševati nekatera vprašanja in probleme iz naše vzgojno-izobraževalne prakse. Neobičajen zaradi tega, ker bi bilo pričakovati, da bo prišlo do akcije za gradnjo objektov splošnega in širšega družbenega pomena, kamor sodijo tudi šole, iz

dedka Mraza. V dvorani je bilo mnogo otrok, katerih starši so zaposleni v šoštanjski termoelektrarni. Neko dekletce mi je pojasnilo, da bo dedek Mraz obdaril le otroke zaposlenih staršev v elektrarni. Zalostni smo se napotili proti središču mesta, kjer naj bi tudi bil dedek Mraz. Vendar ga tudi tu nismo videli, ker se je s svojim spremstvom že odpeljal. Zato smo se vrnili domov.

Na RLV se obračam s prošnjo, da bi za naše otroke pripravili obisk dedka Mraza, po možnosti naj bi jih z malenkostmi obdaril. Menim da bi z malo dobre volje to v rudniku zmogli. Če ne bi šlo drugače, pa poprosite za pomoč rudarje. Vem da bo vsak izmed njih dal kakšen dinar, malo pa primaknite še iz sindikalnega ali drugega denarja. Veselje naših otrok bo poplačalo vse vaše napore in stroške. Občutili bodo, da so tudi oni sad naših pridnih mož in očetov — rudarjev, ki se iz dneva v dan neutrudno borijo za naše vsakdanje življenje.

S. D. Šoštanj

NOVA ŠOLA - SKRIB VSEH

V prejšnji številki smo zapisali kratak razgovor, ki smo ga imeli na posebni šoli v Velenju o tem, v kakšnih razmerah deluje ta šola, kaj mislijo nekateri starši, ravnateljica in učenci o nujnosti gradnje novega objekta. Tokrat pa smo se pogovarjali z ravnateljci vseh treh velenjskih osnovnih šol.

»Skrb za mladi rod, ki bo jutri dal potrditev tistemu, za kar se starejši danes vzemamo in delamo, je naša prvenstvena naloga. Prav zato morajo biti vsi naši naporji usmerjeni v to, da bomo mladi rod vzgojili v duhu, ki bo porok, da se bodo naša hotenja tudi v bodočnosti uresničevala.«

Tako so vsi skupaj zapisali v pozivu staršem, da se kot samoupravljalci, občani v krajevnih skupnostih, člani družbenopolitičnih organizacij vključijo v skupna prizadevanja za zgraditev posebne osnovne šole in 4. osnovne šole v Velenju. Vsak zase pa so povedali naslednje:

PANKRAC SEMEČNIK, ravnatelj osnovne šole Antona Aškerc: »Naša šola sedaj obiskuje 748 učencev. Pouk imamo v dveh izmenah, že spomladi, ko bo začela mala šola, bomo morali uvesti še tretjo izmeno za nekatere oddelke. Tudi ni prostora za razmah svobodnih dejavnosti; še zlasti zdaj pozimi, ko je zelo težko organizirati te dejavnosti po 18. uri zvečer. Lani smo ustanovili pionirski klub, ki pa letos ne more delati, ker ni prostorov. Problem je tudi s tistimi učenci, ki doma nimajo prostorskih pogojev za učenje. Letos smo uvedli novo obliko: učimo se učenja. Če bi imeli več prostora, bi lahko še razširili to obliko. Tudi varstva otrok nimamo tako urejenega kot bi moralo bi-

ti odigrate svoje poslanstvo, urejeno pa bi bilo tudi varstvo otrok v času, ko sta oba starša zaposlena. Zato sem prepričan, da se bodo starši oziroma vsi občani vključili v prizadevanja za izgradnjo nove osnovne šole.«

Vlado ZAKOŠEK, ravnatelj osnovne šole Miha Pintar-Toledo: »Res malo na neobičajen način skušamo reševati nekatera vprašanja in probleme iz naše vzgojno-izobraževalne prakse. Neobičajen zaradi tega, ker bi bilo pričakovati, da bo prišlo do akcije za gradnjo objektov splošnega in širšega družbenega pomena, kamor sodijo tudi šole, iz

dedka Mraza. V dvorani je bilo mnogo otrok, katerih starši so zaposleni v šoštanjski termoelektrarni. Neko dekletce mi je pojasnilo, da bo dedek Mraz obdaril le otroke zaposlenih staršev v elektrarni. Zalostni smo se napotili proti središču mesta, kjer naj bi tudi bil dedek Mraz. Vendar ga tudi tu nismo videli, ker se je s svojim spremstvom že odpeljal. Zato smo se vrnili domov.

Na RLV se obračam s prošnjo, da bi za naše otroke pripravili obisk dedka Mraza, po možnosti naj bi jih z malenkostmi obdaril. Menim da bi z malo dobre volje to v rudniku zmogli. Če ne bi šlo drugače, pa poprosite za pomoč rudarje. Vem da bo vsak izmed njih dal kakšen dinar, malo pa primaknite še iz sindikalnega ali drugega denarja. Veselje naših otrok bo poplačalo vse vaše napore in stroške. Občutili bodo, da so tudi oni sad naših pridnih mož in očetov — rudarjev, ki se iz dneva v dan neutrudno borijo za naše vsakdanje življenje.

S. D. Šoštanj

ti. Zdaj imamo v varstvu 74 otrok v 4 oddelkih. Če bi hoteli zadostiti potrebam, bi morali imeti vsaj še štiri oddelke.

Prihodnje šolsko leto se bo stanje še poslabšalo. Učencev bo še več, prostora, ki ga že zdaj ni dovolj, s tem še manj; zato bomo prisiljeni za nekatere oddelke uvesti triizmenski pouk. Dodatne pomoči pri učenju učencem seveda ne bomo mogli nuditi.

Seveda bi bilo najbolj idealno, če bi učenci imeli pouk le dopoldne. Tedaj bi svobodne dejavnosti v celo-

ti odigrate svoje poslanstvo, urejeno pa bi bilo tudi varstvo otrok v času, ko sta oba starša zaposlena. Zato sem prepričan, da se bodo starši oziroma vsi občani vključili v prizadevanja za izgradnjo nove osnovne šole.«

Vlado ZAKOŠEK, ravnatelj osnovne šole Miha Pintar-Toledo: »Res malo na neobičajen način skušamo reševati nekatera vprašanja in probleme iz naše vzgojno-izobraževalne prakse. Neobičajen zaradi tega, ker bi bilo pričakovati, da bo prišlo do akcije za gradnjo objektov splošnega in širšega družbenega pomena, kamor sodijo tudi šole, iz

dedka Mraza. V dvorani je bilo mnogo otrok, katerih starši so zaposleni v šoštanjski termoelektrarni. Neko dekletce mi je pojasnilo, da bo dedek Mraz obdaril le otroke zaposlenih staršev v elektrarni. Zalostni smo se napotili proti središču mesta, kjer naj bi tudi bil dedek Mraz. Vendar ga tudi tu nismo videli, ker se je s svojim spremstvom že odpeljal. Zato smo se vrnili domov.

Na RLV se obračam s prošnjo, da bi za naše otroke pripravili obisk dedka Mraza, po možnosti naj bi jih z malenkostmi obdaril. Menim da bi z malo dobre volje to v rudniku zmogli. Če ne bi šlo drugače, pa poprosite za pomoč rudarje. Vem da bo vsak izmed njih dal kakšen dinar, malo pa primaknite še iz sindikalnega ali drugega denarja. Veselje naših otrok bo poplačalo vse vaše napore in stroške. Občutili bodo, da so tudi oni sad naših pridnih mož in očetov — rudarjev, ki se iz dneva v dan neutrudno borijo za naše vsakdanje življenje.

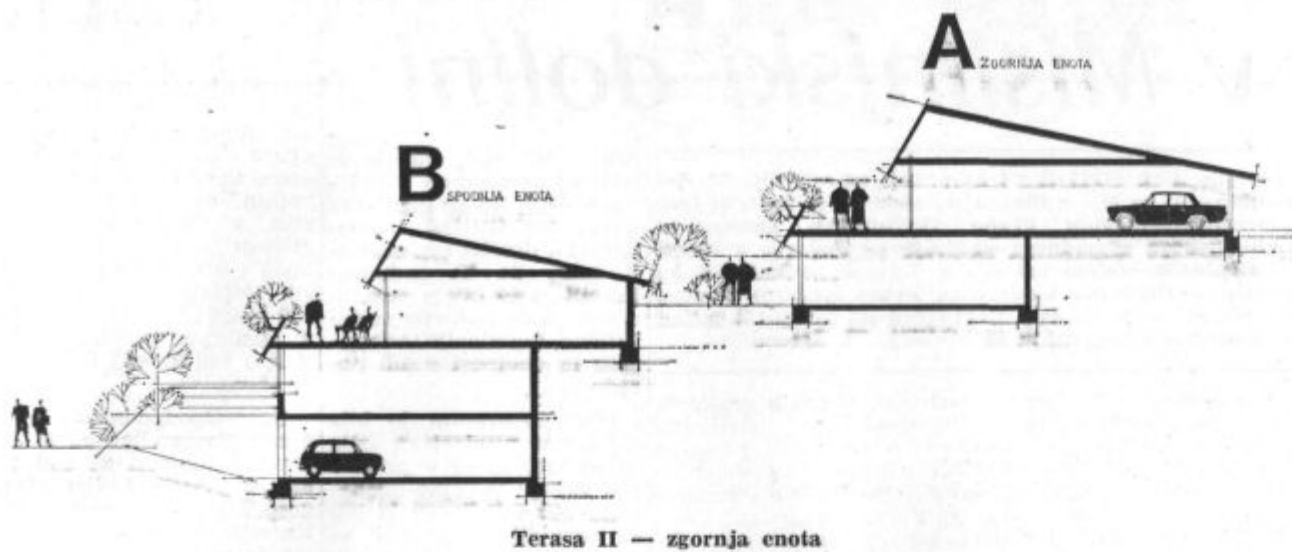
S. D. Šoštanj

Vlado Zakošek

Pankrac Semečnik

Franjo Arlič

KAKO BOMO LICITIRALI

Terasa II — zgornja enota

Danes je objavljen že težko pričakovani razpis javne licitacije za parcele v soseski »GORICA«, kjer je možno graditi zasebne stanovanjske hiše. Od skupno 307 parcel, ki so bile v tej soseski na razpolago, je prostih še 72, med njimi največ parcel za gradnjo hiš terasnega in atrijskega tipa. Vseh teh 72 parcel je danes v razpisu javne licitacije.

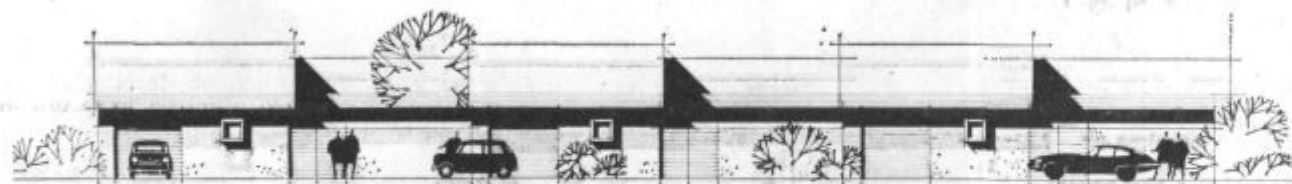
Za vsako parcelo je možno pogledati v elaborat, ki ga je izdelal Zavod za urbanizem Velenje, kakšni so pogoji zazidljivosti, zlasti sanacije terena, obvezne podkletitve in tudi katere parcele bodo zazidljive šele po odstranitvi določenih

ovir. Kljub temu smo za 9. 1. 1974 organizirali še poseben informativni sestanek, na katerem bomo pred licitacijo pojasnili še eventualne nejasnosti, pa tudi interesenti sami bodo lahko ugotovili kakšen je interes za posamezno parcelo in koliko je interesentov. Nekateri so že izrazili bojazen, da bodo na licitaciji ostali prazni rok, ker da je premajhno število prostih parcel. Vsem tem naj povem, da je po naši evidenci približno 20–30 interesentov, ki so se zanimali za pridobitev parcel in da bo torej glede na število razpoložljivih parcel za vsakega parcel več kot dovolj.

Kar se tiče cene 35 din za m² zemljišča, ki jo je določil upravni odbor sklada za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča, sem dolžan pojasniti, da ta cena ne predstavlja povišanje cene od prejšnjih 20 din za m², temveč so v tej ceni zajete tudi vse davščine, ki so v zvezi s prenosom zemljišča. To pa so: občinski prometni davek (ta znaša za parcelo, veliko npr. 500 m², 2.275 din) trikrat in znesek katastrskega dohodka za starostno zavarovanje kmetov (ta se plačuje, kadar gre za zemljišče, ki je bilo pridobljeno od takega zavezanca) ter eventualne druge davščine, ki se plačajo ob prenosu zem-

ljišča (lani je bil to republiški prometni davek od prometa s kmetijskimi zemljišči v višini 2 din za m²). Tako dejansko ne gre za podražitev cene stavbnemu zemljišču kot za to, da investitor z enim plačilom poravnava vse obveznosti in ga ne bremenimo s številnimi odločbami, za katere se je že večkrat izkazalo, da navsezadnje niti ne ve kaj plačuje. Prispevek za komunalno ureditev je zaenkrat ostal v višini kot že doslej, tj. 30.000 din za parcelo, ne glede na njeno velikost. Tudi način plačila je enako urejen kot že doslej za to sosesko.

Marjan MARINSEK,
dipl. prav.

Atrij I in II

Gostinsko podjetje
»Pod gradom«

VELENJE

VABIMO VAS NA PRIJETNO

silvestrovanje

V KOLODVORSKI RESTAVRACIJI
V VELENJU

- PLESNA GLASBA
- SILVESTROVA VEČERJA

Rezervacije so vam že na voljo v upravi
podjeja in po telefonu 85-131 ali 85-132.
Izredna cena – samo 100 dinarjev.

Prijetno silvestrovanje in srečno novo leto 1974
vam želi kolektiv!

Sklad za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča občine Velenje

RAZPISUJE

po sklepu 19. redne seje upravnega odbora sklada z dne 12. 12. 1973 ter 9. do 12. člena zakona o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Ur. list SRS, št. 42/66 in 29/71) ter po 4. do 8. členu odloka o urejanju in oddajanju stavbnega zemljišča (Skupščinski Saleški rudar, št. 2/71, 4/71, 1/72 in 8/72)

JAVNO LICITACIJO

za oddajo zasebnih stavbnih zemljišč v soseski »GORICA« (Salek-Bevče), ki bo v sredo, dne 16. januarja 1974 ob 15. uri v sejni dvorani Skupščine občine Velenje, Titov trg 1.

I. Predmet natečaja so:

1. Parcele za gradnjo vrstnih hiš tipa ATRIJ I.: št. 92, 96, 108, 100, 102, 104, 109, 117, 123, 132, 133, 142, 138, 139, 141, 143, 147, 151, 158, 177 (parc. št. 2409/3 v izmeri 298 m²), 223 (parc. št. 2397/41 v izmeri 323 m²), 224 (parc. št. 2397/41 v izmeri 323 m²), 243 (parc. št. 2397/31 v izmeri 325 m²), 246 (parc. št. 2397/30 v izmeri 325 m²). Velikost teh parcel je med 280–690 m².
2. Parcele za gradnjo vrstnih hiš tipa ATRIJ II.: št. 111, 112, 115, 116, 144, 145, 235 (parc. št. 2411/23 v izmeri 276 m²), 238 (parc. št. 2397/12 v izmeri 276 m²). Velikost teh parcel je med 280–490 m².
3. Parcele za gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš tipa TERASA I.: št. 75, 29, 37, 38, 39, 30, 32, 42, 44, 40, 41, 447, 48, 58, 51, 49, 54, 59, 64, 55, 56, 61, 62, 63, 57, 58, 67, 74, 65, 66, 73. Velikost teh parcel je med 180–350 m².
4. Parcele za gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš tipa TERASA II.: št. 24, 27, 33, 28. Velikost teh parcel je med 300–700 m².
5. Parceli za gradnjo vrstnih stanovanjskih hiš tipa V-1: št. 277 in 275, (parc. št. 3298/2 v izmeri 354 m² in parc. št. 3298/2 v izmeri 354 m² in parc. št. 3298/1 v izmeri 335 m²).
6. Parcela št. 19 za gradnjo vrstne stanovanjske hiše tipa V-2 v izmeri ca. 550 m².
7. Parcela št. 79 za gradnjo individualne stanovanjske hiše tipa HABIT (parc. št. 3304/4 v izmeri 706 m²).

Vse parcele ležijo v k. o. Velenje in imajo oznako gradbenih števil. Točna izmera bo znana šele po geometrijski odmeri. Parcele, ki so že odmerjene, imajo poleg gradbene številke v oklepaju še katastrsko številko in točno izmero.

II. Sestavni del tega razpisa je Analiza prostih površin v I. fazi zazidave »Salek-Bevče«, ki jo je izdelal Zavod za urbanizem pod št. 159/MO-MJ z dne 4. 12. 1973 in ki se nanaša na pogoje zazidljivosti posameznih parcel, ki so v razpisu. Analizo je mogoče vpogledati na Zavodu za urbanizem Velenje, Titov trg 1/IV. v uradnih dneh.

III. Z gradnjo je treba pričeti najkasneje v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi stavbnega zemljišča, končana pa mora biti najkasneje v treh letih po dodelitvi zemljišča, sicer izgubi investitor pravico uporabe tega zemljišča. Sklad bo v tem primeru odvzel zemljišče ob enakih pogojih kot ga je oddal.

IV. Izključna cena za zemljišče je 35 din/m² in se plača v treh dneh po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča.

V. Stroški komunalne ureditve posamezne parcele znašajo 30.000 din in se plačajo v treh mesecih po pravnomočnosti odločbe o dodelitvi zemljišča. Stroškov komunalne ureditve ne plačajo tisti investitorji, ki se z izjavo izkažejo, da so v delovnem razmerju pri tistih delovnih organizacijah, ki so podpisnice samoupravnega sporazuma o komunalni ureditvi soseske »Salek-Bevče« in v kolikor je taka delovna organizacija poravnala vse obveznosti po sporazumu.

VI. V ceni za zemljišče je že upoštevan občinski prometni davek, event. trikratni znesek katastrskega dohodka od pridobijene površine za starostno zavarovanje kmetov ter ostale davščine, ki so v zvezi s prenosom pravice uporabe na dodeljenem zemljišču.

VII. Ponudnik mora najmanj en dan pred začetkom licitacije vplačati varščino v višini 3.000 din na naslov: Sklad za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča občine Velenje, tek. rač. št. 52909-652023073 z oznako, da je varščina. Varščina se ob uspešni ponudbi zadrži in vračuna v odškodnino za zemljišče, ob neuspešni ponudbi pa se vrne. Če ponudnik s ponudbo uspe, kasneje pa odstopi od ponudbe, zapade varščina v korist sklada. Posamezni ponudnik sme za eno vplačano varščino kandidirati samo za eno razpisano parcelo.

VIII. Vse ostale stroške v zvezi z gradnjo na oddanih parcelah nosijo investitorji (gradbeno in lokacijsko dovoljenje, soglasje in eventualne zemljiške prispevke, ki se plačajo pred izdajo gradbenega dovoljenja, zemljiško knjižni prepis, hišni priključki itd.). V stroških komunalne ureditve niso zajeti stroški toplovodnega ogrevanja ter kakršnihkoli sanacijskih del na zemljišču, ki se oddaja v uporabo.

IX. Umestna javna licitacija bo v sredo, dne 16. januarja 1974 ob 15. uri v sejni dvorani Skupščine občine Velenje.

X. Za najugodnejšega ponudnika se bo štel tisti, ki bo sprejel vse razpisne pogoje in ponudil najvišjo ceno.

XI. Vse informacije dobe interesenti v pisarni Sklada za urejanje in oddajanje stavbnega zemljišča v upravni stavbi Skupščine občine Velenje, Titov trg 1, soba št. 41-IV. nadstropje.

XII. Ustmena informacija o pogojih natečaja ter o urbanističnih, geometrijskih, komunalnih in pravnih vprašanjih bo podana v sredo, dne 9. januarja 1974 ob 14.30 v upravni zgradbi Skupščine občine Velenje, soba št. 9/priloge. Po informaciji bo v primeru lepega vremena organiziran ogled na terenu.

Številka: 464-14/1973-4
Velenje, dne 12. 12. 1973

Metulji sedajo na rože - ne na smeti

»Velenje, med najbolj urejenimi mesti si!« so vzklikali nekoč turisti, kaj le pravijo danes?

Kadar se spomnim dneva, ko smo se šolarji spravili po Velenju, da bi očistili zelenice, me strese. Joj, kaj vse smo našli na travi ob visokih, bahavih stolpnih in pod razkošnim grmičevjem po zelenicah!

Mar je to mogoče, da je ljudem vseeno, v kakšnem okolju živijo? Ali ljudje ne vedo, da je okolje ogledalo

človekove urejenosti? Ali je prav, da mora cvetlica, ki je komaj vzcvetela, umreti pod kupom smeti? Ali si v mestu nihče ne želi pisanih metuljev?

Po vsem svetu si prizadevajo, da bi ohranili čistoto v okolju. Razmislimo o tem tudi v Velenju, pa nam cvetje ne bo umiralo pod nesnago in metuljem ne bo treba sedati na smeti!

Marina Sluga
7. c

Ančin Korl

Moj stric Tone je bil v partizanih. Njegov tovariš Ančin Korl je z zvijačo ujel skupino Nemcev.

Bilo je med vojno. Ančin Korl in še dva druga partizana so šli skozi gozd. Globoko v gozdu so nenadoma našli na dvajset Nemcev. Nemci jih še niso opazili, zato so se partizani hitro potuhnil v grmovje. Ko pa so bili Nemci le še dvajset metrov oddaljeni od njih, je Ančin Korl začel povlečati partizanom, ki jih

sploh ni bilo in Nemce pozval k predaji. Nemci, ki so mislili, da so obkoljeni, so odvrgli orožje in dvignili roke. Ančin Korl je pobral puške in odgnal Nemce k svoji četi. Nato so jih odpeljali v vaško dvorano. Tam jih je stražil moj stric Tone.

Andrej Polutnik,
3. b. razred,
osnovna šola
Anton Aškerc,
Velenje

Vdor sovražnikov

Babica mi je pripovedovala, kako je bilo prvo leto vojne, ko je poučevala v Prekmurju. Pokrajina je gričevita. Skoraj nova šola je stala ob robu gozda. Ljudje so bili dobri in pošteni. Skromno oblečeni in nerazvajeni otroci so radi hodili k pouku. Z vsem srcem so bili predani učitelju. In v ta tih in miren svet je čez noč vdrl sovražnik.

Moja mamica je bila stara dve in pol leti. Z mojo

babico sta bili takrat sami doma. Ves dan so nad to pokrajino letala sovražna letala. Bilo je toliko grmenja in hrupa, da sta bili obe na moč prestrašeni. Babica se je bala, da ji bo otrok zbolel. K sreči se je naslednjo noč vrnil dedek. Sovražniku ni hotel služiti. Sreča ni dolgo trajala, ker so družino preselili v Medžimurje.

Vita Kolšek
3. b. razred, osnovna šola
Anton Aškerc, Velenje

Dobra partizanka

Med vojno je bil moj atičar 4 leta. Moral je hoditi v nemški vrtec. Imenoval se je Kindergarten. Otroci niso smeli govoriti slovensko in so jih učili nemške pesmi. Ko so partizani osvobodili Kozje, so imeli tabor na dvorišču, kjer so imeli očetovi starši hišo. Neka partizanka je atiju

dala ustno harmoniko in mu je obljubila, da mu ne bo treba več hoditi v nemški vrtec. Tega je bil moj atičar zelo vesel.

Peter Marinšek,
3. 6. razred,
osnovna šola
Anton Aškerc,
Velenje

Učenci in domača naloga

Učenec je v šoli dobil nalogo. Ni je bil vesel in zato je počasi racal domov. Doma je razložil potrebnosti ter se pripravil, da bi pisal nalogo. V sobo pa je skočil kuža. Učenec ga je pobožal ter mu rekel, naj mu napiše domačo nalogo. Kuža se je spomnil, da on pazi hišo in zato je poklical muco. Muca se je pravkar lepo umila in zato se ji je škoda zdelo tačice za tako umazano pero, pa je poklicala miško. Miška je pomislila, saj sem vendar premala, za tako veliko pero. Ker pa je raztreseni učenec pozabil zapreti vra-

ta, je v sobo stopila kokoš. Miška, muca in kuža so se tako prestrašili, da so vsi naenkrat planili k zvezku, pri tem pa je muca razlila črnilo. Kokoš, ki pa je hotela pomagati pisati pa je stopila v packo in naredila velik pečat v zvezek. Tako lepo napisano nalogo je nesel učenec v šolo. V šoli je dobil tako lepo oceno, da sta bila oče in mama tako vesela, da so jima lasje kar pokonci stali in prav gotovo je učenec prešteval buške in odslej naprej sam pisal domačo nalogo.

Jožica Hudej
6. a

Franc Tavčar - Rok v Mislinjski dolini

Slovesnosti ob zaključku tekmovanja za »Odličje 22. decembra«, ki so bile v Slovenj Gradcu, se je udeležil tudi generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok, komandant ljubljanskega armadnega območja — Pogovor s kmeti iz Mislinjske doline pri Ivanu Kranjčanu-Blatniku na Vrheh — Občinska konferenca Zveze mladine Slovenj Gradec in Garnizija JLA Dravograd sta osvojili 2. mesto v letošnjem tekmovanju za »Odličje 22. decembra«.

Republiška konferenca Zveze mladine Slovenije in Komanda ljubljanskega armadnega območja sta tudi letos razpisala tekmovanje občinskih konferenc Zveze mladine in garnizij JLA za »Odličje 22. decembra« z namenom, da bi postale skupne aktivnosti mladih v uniformi in izven nje še bolj organizirane in načrtne, vsebinsko bogate ter množične. V zadnjem, že četrtem tekmovanju je sodelovalo 31 občinskih konferenc Zveze mladine in vse garnizije JLA iz naše republike. V velikem razmahu so bile skupne delovne akcije, idejno politično izobraževanje in delovanje na področju revolucionarnih tradicij, pa akcije na področju splošnega ljudskega odpora.

Zaključne slovesnosti letošnjega tekmovanja za »Odličje 22. decembra« so bile v središču Mislinjske doline, v Slovenj Gradcu. Udeležili so se jih številni gostje, med njimi komandant ljubljanskega armadnega območja, generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok, predsednik Republiške konference ZMS Ljubo Jasnič, generalmajor Milan Daljevič, člani predsedstva Republiške konference ZMS ter predstavniki občinskih konferenc ZMS in garnizij JLA, ki so sodelovale v tekmovanju.

POGOVOR O SKUPNEM DELU ZVEZE MLADINE IN JLA

V prostorih Muzeja revolucije so v okviru zaključka tekmovanja za »Odličje 22. decembra« pripravili priložnostno razstavo »Slovenski osrednji in naš domači partizanski tisk od II. zasedanja AVNOJ do osvo-

bitve«. V novih prostorih Umetnostnega paviljona, kjer so pripravili razstavo fotografij »30 let Jugoslovanske ljudske armade«, pa sta se komandant ljubljanskega armadnega območja, generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok in predsednik republiške konference Ljubo Jasnič s sodelavci pogovarjala o doseganju skupnem delu Zveze mladine in JLA, katerega največja vrednost je zlasti še skupno idejno politično izobraževanje ter delo pripadnikov JLA in mladine, in pa o aktivnosti v prihodnje.

Generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok je med pomenkom to skupno delo ocenil kot zelo dobro in poudaril, da so se okrepile in utrdile vezi med mladino in

pripadniki JLA, kar je še posebej pomembno v sedanjem času, ko se mora vsa naša socialistična organizirana družba organizirati tako, da bo sposobna braniti pridobitve revolucije — samoupravno socialistično Jugoslavijo ter bratstvo in enotnost naših narodov.

Med pogovorom je bila nekajkrat poudarjena želja in naloga, da se v prihodnje vključi v vojne akademije več mladincev iz naše republike, kar naj bo ena od najpomembnejših skupnih akcij in prizadevanj Zveze mladine in JLA v letu 1974.

SREČANJE S KMETOVALCI IZ MISLINJSKE DOLINE

Popoldne so generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok, Milan Daljevič, Ljubo Jasnič in drugi gostje ter predstavniki občine Slovenj Gradec obiskali kmetijo Ivana Kranjčana-Blatnika na Vrheh pri Slovenj Gradcu. Tam so jih pričakali predstavniki samoupravnih

organov in vodstva kmetijske zadruga ter gozdarskega obrata, pa več kmetov. Predsednik občinske skupščine, dipl. inž. Peter Planinšec, je gostom predstavil občino ter poglobljene smeri njenega prihodnjega razvoja, dipl. inž. Ivan Uršič, direktor kmetijske zadruga, pa je podrobneje spregovoril o stanju in razvojnih možnostih kmetijstva v Mislinjski dolini. Med drugim je povedal, da bodo v petih letih preusmerili gospodarjenje na okrog 500 kmetijah, žal pa je tudi v Mislinjski dolini iz leta v leto več kmetij brez naslednika.

Generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok se je še posebej zanimal za napredek v pogojih življenja in gospodarjenja na podeželju. Kmetje so povedali, da je bil dosežen v zadnjem obdobju občuten napredek. Močno se je spremenil družbeni položaj kmeta, tudi z izenačenim zdravstvenim zavarovanjem ter z uvedenim starostnim oziroma pokojninskim zavarovanjem, zastavljenih pa je še več drugih akcij, katerih namen je izenačiti življenje v mestih in na podeželju. Skupna prizadevanja, ki jih bo treba v prihodnje še okrepiti, pa bi morala kar najhitreje vsaj približno izenačiti standard ljudi, ki živijo in bodo ostali na vasi.

NA OBISKU PRI IVANU KRANJČANU-BLATNIKU NA VRHEH; sekretar RK ZMK Zdenko Mali, gostitelj Ivan Kranjčan, generalpodpolkovnik Franc Tavčar-Rok in predsednik RK ZMS Ljubo Jasnič. (Foto: F. Jurač)

Novost LK Slovenj Gradec okno „Intro“

Te dni je stekla poskusna proizvodnja v temeljni organizaciji združenega dela Lesno industrijskega podjetja Slovenj Gradec v Podvelki. V novi tovarni stavbnega pohištva, ki je nastala po ukinitvi proizvodnje lesovine in lepenke v Podvelki, so začeli izdelovati »INTRO« okna, in sicer po licenci zahodnonemške tovarne »ROTO«.

Okrog 160 zaposlenih, kolikor jih je bilo tudi v bivši Tovarni lesovine in lepenke Podvelka, bo na leto izdelalo okrog 100.000 »INTRO« oken, pri čemer bodo več kot polovico proizvodnje izvozili. »INTRO« okna so novost na našem tržišču, še posebej pa bodo primerna za vgraditev v visoke stavbe, saj so zaradi dobrega tesnjenja odporna na bočni veter. Nova okna, ki bodo finalno že obdelana, bodo sestavljena iz lesenega podboja, okvir pa je iz plastike. Zastekljena bodo z dvojnimi lepljenimi steklom, za tesnitev pa bo-

do uporabili posebno gumo. Lesno industrijsko pod-

jetje Slovenj Gradec, ki nenčno širi izbor stavbnega pohištva in opreme za

stanovanja na tržišču, se tako predstavlja z zanimivim novim izdelkom!

Dejavnost umetnostnega paviljona

Do konca meseca je v starih prostorih Umetnostnega paviljona v Slovenj Gradcu odprta razstava del akademskega kiparja Janeza Pirnata.

V prostorih Umetnostnega paviljona je te dni odprta samostojna razstava del akademskega kiparja Janeza Pirnata iz Ljubljane. Zdajšnja razstava v središču Mislinjske doline je ena najpomembnejših v tem letu. Janez Pirnat, ki se le redko odloči za razstave, predstavlja zraven otroških portretov (vseh je okrog 20) tudi osnutek za spomenik Stanetu Rozmanu v Ljubljani, pa tudi več risb s svinčnikom. Zanimiv in svojstven prijem so uveljavili v Slovenj Gradcu pri ureditvi razstave, in to

z nevsakdanjo razmestitvijo plastik.

Z razstavo del Janeza Pirnata bo Umetnostni paviljon Slovenj Gradec sklenil letošnjo sezono. Pripravili so 9 likovnih razstav, med drugim II. razstavo del jugoslovanskih likovnih umetnic, razstavo del slikarja in grafika Walterja Zachariasa iz Ragensburga v Zvezni republiki Nemčiji, pa razstavo del likovnih ustvarjalcev iz Voitsberga v Avstriji. V polletnih mesecih so pripravili razstavo olj iz stalne zbirke Umetnostnega pavi-

ljona, s posredovanjem Narodne galerije iz Ljubljane pa je bila v Slovenj Gradcu tudi razstava »Od baroka do impresionizma«. Ob slovenskem kulturnem prazniku — 8. februarju pa je bila v prostorih Umetnostnega paviljona razstava in prodaja knjig slovenskih založb.

Dopisujte
in
sodelujte

Za seboj na levi strani je zaslišal streljanje. To je verjetno streljal eden izmed gangsterjev, ki sta skušala zbežati.

Kakšen obraz je imel tistega večera inšpektor Kannel, ko je prihitela v njegovo sobo osebno missis Jenei Ger in ga zaprosila za razgovor. Povedala mu je vse, kar se je zgodilo, vse tisto, kar je nekaj ur prej povedala tudi dvema napadalcema. Tudi to mu je opisala do podrobnosti.

Inšpektor Kannel je bil že od samega začetka tako presenečen in vesel, da je pozabil celo vključiti magnetofon. Čeprav mu je povedala veliko, ni hotela Jeni iz ljubezni in spoštovanja do svoje prijateljice povedati inšpektorju vsega, kar bi ga še bolj razveselilo in presenetilo. Govorila mu je samo o tistem, kar je zadevalo Avo, niti besede

pa mu ni povedala o njeni družinski dramati in o pravem razlogu, zaradi katerega je prišla Ava v New York.

Kljub vsemu ji je inšpektor na koncu razgovora od sreče toplo stisnil roko in jo pogledal. Inšpektorju je bilo žal, da jo je pri prvem razgovoru v mislih obkladal z grdimi imeni, ker je uvidel, da je v njej prava žena, da vedela iz nje nekaj takega kot iz Ave, ki je znala prevzeti človeka s kretinjami in govorjenjem.

Zadovoljen se je inšpektor vrnil v svojo pisarno. Ko je spremljal Jeni iz pisarne na ulico, je z gibom glave pokazal na senco, ki se je skrivala v hiši nasproti prefektore. Gangster, ki so ga ulovili s pištolo, je govoril, da bo nekdo položil zanj kavčijo in da bo že naslednjega dne prost.

Vsedel se je za pisal-

no mizo in z rdečim svinčnikom zaokrožil datum.

V mislih je še enkrat pretehtal vse dogodke in razgovore. Bilo mu je vse jasno, razen izjav, ki jih je dal Tom Tomps v zvezi s krajo njegovega avtomobila. Ti odgovori so bili vse drugo, razen prepričevalni. O njem mu je poslala policija vse podatke. O gangsterju ni bilo govora. Sedaj se je spominjal, da je Tom ves čas njegovega razgovora nekako skrival roke, ko sta se pogovarjala.

— To je moral biti oni drugi ugrabitelj, je govoril sam s seboj. Ujema se tudi z opisom, ki mi ga je dala Jeni Ger. Toda zakaj in kako? To so bila vprašanja, ki so mučila inšpektorja. O kakšnem spanju ni bilo govora. Moral je ojačati spremljanje g. Tompsa. Vedel je, da

ima Tom tudi zasebno letalo in da je nebo preveliko, da bi ga lahko vseskozi spremljali. Tedaj je udaril po mizi in vzkliznil:

— In zakaj imamo radarje? Zakaj imamo močno mrežo radarjev? Gospoda Tompsa moramo spremljati ves čas, pa naj potuje z vlakom, ladjo, avtomobilom ali pa letalom!...

Medtem ko je inšpektorje obraz tistega dne in naslednjega dne kazal vse drugo razen zaskrbljenosti, je kazal Tomov obraz popolnoma drugo podobo. Nenehno je hodil gor in dol po svoji sobi, govoril sam s seboj in se večkrat prijel za glavo jezen in nerazpoložen. Se nikoli v življenju ni imel tako zavezanih rok, kot sedaj. Našel je sled za ljubljeno osebo in nato so mu ti policaji vse zmešali. Ni veliko manjkalo pa bi ga tudi umorili.

Ze dva dni se ni do-

OBRAČUN

taknil hrane. Na mizi je stala skoraj prazna steklenica gina, kljub temu se na njem ni videlo, da je užival zadnja dva dni le alkohol. Zdelo se mu je, da pije vodo in ne alkohol.

Naslednjega dne zvečer je zaslišal zvonjenje na vhodnih vratih. Stari služabnik je šel odpret vrata. Slišal ga je, kako se z nekom prepira. Odgrnil je zaveso in zagledal hrbet neke žene. Mislil je, da kdo išče lastnico te vile in ni posvetil večje pozornosti razgovoru pred vrati. Kmalu so se iznenada odprla vrata njegove sobe. Presenečeno se je obrnil. V predsobi ni bilo svetilke in ni mogel takoj prepoznati ženske, ki je stala na pragu njegove sobe. Šele, ko je prestopila prag njegove sobe je prepoznal svojo mater.

— Tom!... Mati! sta se zaslišala skoraj v

istem trenutku dva vzkliza.

Tom se je najprej čudil, da je prišla mati v New York, nato mu je bil jasen njen nenadni prihod. Zadnje dni se ji sploh ni javljal, in mater je zaskrbelo kaj je. Ko sta se pozdravila in malo umirila, ji je začel pripovedovati.

Gospa Tomps je z največjim zanimanjem poslušala vse, kar ji je pripovedoval. Ko je Tom govoril, ni opazil, kako materi drhtijo ustnice in da komaj premaguje jok.

Ko je nehal pripovedovati, je spregovorila z drhtečim glasom gospa Tomps in dejala:

— Tom, ne obsojaj me. Veš, da imam samo tebe in koliko sem pretrpela zaradi tebe v času vojne. Pravzaprav sem prišla, da te zaprosim, da se vrneš domov. Moram priznati, da sem tole pismo povsem slučajno vzela s seboj. To-

da sedaj, ko sem poslušala tvoje pripovedovanje, sem spremenila svoje misli. Gledam te in vidim, kako govori tvoja misel, kako gori v tebi močan ogenj in zdiš se mi kot goreča sveča. Poznam ta plamen, ker je tudi mene nekoč tako žgal. Veliko let je že minilo, ko je tudi mene objel ta plamen, plamen ljubezni do tvojega očeta. Ne vem, kaj bi bilo, če se najina ljubezen ne bi končala s poroko. Bilo je veliko ovir, zlasti s strani tvojega starega očeta in matere. Verjemi mi, Tom, če se ne bi poročila z njim, se ne bi poročila nikoli.

To ti pripovedujem zato Tom, ker veje iz tebe enak plamen, kot je iz mene. Zaradi tega tudi menjam svojo odločitev. In tu ti tudi izročam pismo tiste, za katero trepetiš in se bojiš...

Po teh besedah je začela jokati. Glavo je

skrila v dlani. Tom je bil tako presenečen, da ni vedel kaj naj stori. Ali naj bi objel in skušal potolažiti mater, ali pa naj pobere pismo, ki je padlo materi iz rok in je ležalo na tleh. Pristopil je k materi in jo začel tolažiti.

Šele ko se je mati nekoliko umirila, je pobral pismo, na katerem je bil njegov naslov. Tisto, kar ga je pretreslo in hkrati razveselilo, je bil Avin rokopis.

Nekaj časa ga je držal v roki in gledal mater, kot da bi pričakoval dovoljenje, da ga sme odpreti. Nekaj časa sta se gledala, nato je pa s smehljajem dejala: — Vseidi se Tom in ga prečitaj v miru. Jaz se bom med tem malo odpočila v sosednji sobi.

Tom je ni zdrževal. Odprl je pismo.

(DALJE PRIHODNJIČ)

LO-PA-TA!

Naš čas je pač takšen, da hodimo hitro, kajti naš čas je dragocen, dragocenosti pa so vredne denarja, se torej lahko izražajo v denarju, ki pa nam ga na žalost vedno primanjkuje. Enemu manjka denarja za kruh, za kurjavo, za zimske čevlje, drugim zopet za novoletno garderobo — toaletto, za boljši dražji avto, da o drugih sploh ne govorimo. Negodujemo, tarnamo, in zabavljamo čez standard, čez elektriko (oziroma boljše pomankanje elektrike), pri tem se pa na tihem zadovoljno muzamo in smo kar nekam čudno zadovoljni, da živimo v Jugoslaviji in ne morda nekje v Vietnamu ali v

Palestini. Obloženo kosilo nas čaka na pogrnjeni mizi doma ali v restavraciji in niti pomislimo ne, kaj bi, če tega našega vsakdanjega blagostanja ne bi bilo.

Zadovoljni smo s tem kar imamo in si želimo še več, več...

Kaj pa pravzaprav hoče tale pisec, bi se kdo vprašal, naslov je o poledici, piše pa o vsem mogočem. Le počakajte, tudi poledica in sneg prideta na vrsto, če ne drugje pa na novem smučišču v Saleku ali na velenjskem drsališču.

Ko je Janez iz Ljubljane prišel v Velenje, je z razširjenimi očmi

občudoval to novo provinco. Vse novo, vse lepo, vse urejeno. »Nak, kaj takega, da imajo v Velenju!« se ni mogel načuditi. Pa zimski bazen, pa Herberstein, pa Standard, pa nov trgovski center, ki bo kmalu zasenčil »Namo«, ki je mimogrede po izboru blaga že postala navadna štacuna.

Iskal in iskal je naš kranjski Janez napako, vidno ali nevidno in je ni mogel najti! Takrat pa: Lop po tleh! da se je kar zablistalo in v reducirani temi, se je po dolgem in počez postavil na nos. »Aha, ga že imam!« se mu je posvetilo v njegovi, sicer s temo obdani glavi. Bila je namreč čisto navadna redukcija toka. »PLOČNIKI!« je zavpil, da so ga mimoidoči, dr-

sajoči občani, kar čudno gledali. Nimajo očičenih pločnikov! Imajo snežni top, nimajo pa navadnih lopat! »Mogoče pa tudi odloka o tem niso sprejeli!« se je na tiho vprašal. Ali pa ga imajo, pa ga ne izvaja. »No, seveda,« si je mislil, »mlado mesto, mladi ljudje, ali pa takšni, ki še nimajo dosti mestnega »staža«. In kaj je sklenil ta preklemani Janez? Nič ni sklenil! Zaželel si je le eno, kar si verjetno tudi marsikdo izmed preljubih naših občanov.

Očistimo pločnike! Če ne vsi, pa vsaj tisti, ki smo to dolžni storiti. Trgovci, hišniki, komunalci, zavijajte rokave in lopato v roke — lopato.

In nastal je nov list »Lo—pa—ta!« —CAN

Izložbe vabijo

Zima, zima bela, vrh gore sedela, pa tako je pela, da nam bo ves denar vzela! Tako nekako bi lahko zapisala k uvodu naše ankete, ko sem si ogledovala v različnih trgovinah mozirske in velenjske občine izložbe, ki vabijo k novoletnemu nakupu. Tokrat sem za spremembo pobarala tovarišice za prodajalno mizo (s stanjem dinarske valute naših kupcev sem si več ali manj na jasnem) kako so se pripravili in založili z darili, s katerimi bo nas in naše otroke razveselil dedek Mrz (račun pa poslal nam).

Trgovsko podjetje Savinja, Mozirje — poslovalnica DOM, Nazarje — Erna Podkrižnik, trgovka: »Merx Celje nam je dobavil tri različne vrste darilnih paketov in sicer po 12,25, 17,80 in 30,70 dinarjev. Na prodajnih policah pa prevladujejo otroške igrače iz plastike, lego kocke, punčke, avtomobili, slikanice, vendar ne predrage. Najvišja cena igrače je 110 dinarjev in, in to avtomobilov. Kupcev za enkrat še ni, verjetno je sedaj manj denarja, po plači pa mislim, da bo prodaja otroških igrač narasla. Tudi za starejše kupce je velika izbira med pijačami, gramofonskimi ploščami, osebnim peritom in malimi gospodinjskimi aparati Gorenje. Novoletnih okrasov prodamo največ okrog 20. decembra.

Nabavljenih stvari ne bo zmanjkalo, če pa bi se to zgodilo jih dobimo naknadno pri Merx Celje.

Trgovsko podjetje Zarja — poslovalnica Galanterija Soštanj, Jana Pavšar, trgovka

Veleblagovnica NAMA Ljubljana — poslovalnica Velenje, Milka Kričelj, prodajalka — »Letos je oddelek igrač še enkrat bolj založen kot lani, ker nam je lani proti koncu nakupovalne sezone igrač skoraj zmanjkalo. Tudi izbira igrač je večja. Igrače so domače in tuje proizvodnje. Cene se gibljejo od 4 do 500 dinarjev, kolikor stanejo nekatere punčke. Stranke porabijo za otroška darila do 600 dinarjev največ pa je takih, ki kupijo povprečno za 100 ali 200 din. Pripravljene imamo darilne pakete, katerih cene so: 20,50, 30 in 40 din. Pri kozmetičnem salonu pa so pripravljena darila za starejše kupce — kozmetične kolekcije za ženske in moške. Cena se giblje od 50 do 200 dinarjev.«

govska pomočnica — »Preskrba z novoletnimi darili je precej pestra. Na izbiro so novoletni okraski, otroške igrače, knjige, slikanice, usnjena galanterija in kozmetika, odvisno kako posameznik izbira ali kompletira. Cene posameznemu artiklu se gibljejo od 10 do 200 dinarjev. Cena igrač se tudi giblje od 10 do 200 din. Promet se je zadnje čase povečal pri prodaji otroških igrač. Kupci so izbrali igrač za povprečno 100 do 150 din, manj pa jih je bilo za 200 din. Pripravljamo pakete — darila za vsako priložnost, okus in starost. Igrače smo še dodatno naročili, ker smo jih v teh dneh precej prodali. Kupci kupujejo igrače tudi v kioskih predvsem čez dvanajsto uro, ko imamo mi zaprti.«

Kiosk Mladinske knjige, Velenje, Romana Jan, trgovka — »Preskrba igrač za novoletno obdaritev je zelo velika, da bi le vse prodali. Imam občutek, da je letos manj zanimanja za igrače. Mislim, da ljudje kupujejo bolj potrebne stvari za obdaritev in manj igrač. Med igračami prevladujejo punčke, avtomobili, slikanice in plastične igrače. Največ smo prodali medvedkov, avtomobilov in miniaturnih telefonov. Najdražjega medvedka lahko kupite za 118,90 dinarjev. V kiosku kupujejo posamezne igrače, ker je tu le drugače kot v trgovini. Ljudje mislijo, da morajo biti v kioskih igrače cenejše kot v trgovini.

Trgovsko podjetje ERA Velenje, Martina Kumar, trgovka — »Posameznih artiklov ne morem naštevati, ker jih je preveč. Igrače so od domače Jugoplastike, druge pa so uvožene. Cene se gibljejo od enega dinarja do 1.500 dinarjev, kolikor stanejo otroški vozički. Največ prodamo punček, baby vozičkov, posodic, avtomobilov, lego kock itd. Največ kupcev porabi za igrače okrog 100 dinarjev, kakšni posamezniki pa tudi do 500 din. Bližajoča novoletna obdaritev se pri naši prodaji zelo pozna. Tudi kolektivnih naročil iz podjetij je veliko. Darilnih paketov ne pripravljamo, ker prepustimo izbiro kupcu in izbrane predmete nato aranžiramo.«

Stoti zavarovanec

BO ZAVAROVAN BREZPLAČNO

Zavarovalnica SAVA, poslovna enota Celje, je 22. oktobra odprla v Velenju na Prešernovi cesti svojo ekspozituro, ki opravlja vse zavarovalne storitve za družbeni in zasebni sektor. Odprta je dnevno od 6. do 18. ure.

Zavarovalnica SAVA ekspozitura Velenje bo svojega stotega zavarovanca zasebnega sektorja nagradila z enoletno brezplačno premijo premoženjskega zavarovanja katerekoli vrste.

Zavarovanca velenjskega, šoštanjskega in slovenjgraškega področja — odslej po zavarovalne usluge v ekspozituro SAVA Velenje.

STOTI ZAVAROVANEC BO ZAVAROVAN BREZPLAČNO.

Življenjsko zavarovanje

Življenjsko zavarovanje spada med najstarejše vrste zavarovanja. Poznali so ga že prastari narodi. Nastalo in razvilo se je do neslutnih možnosti zaradi potreb ljudi. Pri nas se je življenjsko zavarovanje zelo razvilo po osvoboditvi. Samo pri zavarovalnici SAVA je zavarovanih preko 300.000 ljudi.

Življenjsko zavarovanje je varčevanje, ki vključuje tudi riziko smrti zavarovancev. Eno samo plačilo mesečne premije že lahko zagotovi izplačilo zavarovalne vsote, kajti zavarovalnica jamči za znesek, ki je naveden v polici. Varčevalec — zavarovanec zagotovo doseže cilj, to je izplačilo dogovorjene zavarovalne vsote, bodisi njemu samemu ali pa svojcem.

S

Vsak zavarovanec varčuje za sebe in prejme zavarovalno vsoto ob dožitvi dogovorjene dobe. Če pa zavarovanec umre med zavarovalno dobo, zavarovalnica izplača tudi zavarovalno vsoto, čeprav je plačana samo mesečna premija. Zavarovalnica krije razliko med zavarovalno vsoto in zbrano vrednostjo zavarovanja iz fonda, v katerega prispevajo vsi zavarovanci. Nikjer se ne pokaže tolika povezanost in solidarnost ljudi, kakor v zavarovanju.

Zavarovanec plačuje za življenjsko zavarovanje mesečne prispevke, ki jih imenujemo mesečna premija. Premija je izračunana ta-

ko, da pokriva vse obveznosti iz zavarovanja in stroške. Velikost premij ni enaka za vse zavarovance. Odvisna je od starosti zavarovanca, zavarovalne dobe in cenika. Čim mlajši je zavarovanec in čim daljša je doba, tem manjša je premija. Najbolj je razširjen način zavarovanja, kjer zavarovalnica izplača zavarovalno vsoto takoj po smrti zavarovanca, najkasneje pa ob izpolnitvi dogovorjene zavarovalne dobe. Tak način zavarovanja najbolj ustreza potrebam ljudi. Imamo zavarovanje za smrt in dožitve ene osebe ali dveh oseb. Slednje je zlasti ugodno za zakonca. Zavarovalno vsoto prejmeta oba zavarovanca ob dožitvi zavarovalne dobe, v primeru smrti enega izmed njiju, pa prejme preživeli takoj zavarovalno vsoto.

Življenjsko je lahko zavarovana oseba od 15. do 65. leta starosti. Zavarovanje je možno skleniti pri zavarovalnici SAVA za 5, 7, 10 in 12-letno dobo.

Pri življenjskem zavarovanju nastanejo presežki, pri katerih je udeležen vsak zavarovanec, ki ima življenjsko zavarovanje od 1. 1. 1965 dalje in je v veljavi vsaj 3 leta.

Vsak zavarovanec otrok od izpolnjenega 1. leta starosti do izpolnjenega 15. leta, je brezplačno zavarovan. Dodatna zavarovalna vsota znaša 10% osnovne življenjske zavarovalne vsote, toda najmanj 500 din in največ 1.000 din.

Vabimo vas, da se tudi vi pridružite stotisočim življenjskim zavarovancem v zavarovalnici SAVA!

nih primerov za zavarovalnico.

Oblike premoženja so različne. Nekdo ima kmetijo, drugi hišo, tretji opremljeno stanovanje v bloku, vikend, avto in še bi lahko naštevali. Vse to si je pridobil s trdim delom in dolgotrajnimi prihranki. Vaša zavarovalnica je pri oblikovanju upoštevala vse to in za vsako vrsto premoženja določila način zavarovanja in letni prispevek, ki ga je treba plačati ob podpisu pogodbe in vsako nadaljnje leto.

Marsikdo bo ob čitanju tega sestavka pomislil: kaj pa se lahko zgodi, če je hiša zidana in dobro vzdrževana ali celo nova?

Če stanovanje ogrevamo na trda goriva, potem ni izključena možnost POZARA, če pade žerjavica iz peči. Možnost je toliko večja, če imamo doma otroke ali osebe, ki ob kurjenju niso dovolj pazljive. Po vedati pa moramo, da so osmoditve preprog ali oblog tal izključene iz zavarovalne zaščite. Če pa je zaradi osmoditve nastal požar, je zavarovalnica plačnik take škode.

STRELA lahko s svojo silo ali toploto povzroči pravcato razdejanje v našem mirnem domu. Enake ali celo hujše so posledice EKSPLOZIJE peči, radiatorja, kotla za centralno ogrevanje ali plinske bombe v štedilniku.

VIHAR lahko razkrije streho in dež neusmiljeno namaka in prodira v prostore ter poškoduje stavbo in opremo. TOČA nam razbije okenska stekla. Posledice ZRUSENJA letala, DEMONSTRACIJE in MANIFESTACIJE so lahko občutne, čeprav so ti dogodki bolj redki.

Večkratni povzročitelj škode je tudi nenadna okvara vodovodnih cevi ali drugih s temi cevmi povezanih napravami za toplovodno in parno gretje. Posledica takšne okvare je vdor tople ali mrzle vode na zavarovane stvari.

Proti vsem tem nepredvidenim dogodkom lahko zavarujete hišo in opremo z eno pogodbo o požarnem zavarovanju. Cena je odvisna od tega kaj in kje se zavaruje in za kakšno vrednost.

Pri zavarovanju kmetijskega posestva velja

posebna ugodnost požarnega zavarovanja. Vse stavbe, premičnine, živino in pridelke se lahko zavaruje po pavšalnem načinu in velja zavarovanje na področju vsega posestva, trga, v kraju predelave, obdelave in tam, kamor so dane stvari na posodo.

Če nimamo posestva ali svoje hiše, potem smo vse svoje prihranke vložili v opremo stanovanja v bloku. Opremo lahko nabavimo tudi na kredit. Ker nesreča ne počiva, lahko opremo uniči ena od nevarnosti, ki smo jih že naštevali in če smo brez zavarovanja je obnova stanovanja veliko težja predvsem še zato, ker moramo odplačevati še obroke za uničeno opremo.

ZAVAROVALNICA SAVA je imela v vidu tudi najemnike stanovanja in uvedla STANOVANJSKO ZAVAROVANJE. Pri podpisu pogodbe ni potrebno naštevi stvari, ki jih imamo v stanovanju niti to, koliko so vredne. Dovolj je, da ugotovimo število sob in od tega je odvisna premija.

Stanovanjska oprema pa ni zavarovana le za

nevarnosti požara, eksplozije, viharja, toče, padca zračnega vozila, manifestacij in demonstracij in izliva vode pač pa še proti VLOMU, POSKUSU VLOMA in ROPU, RAZBITJU vratnih ali okenskih STEKEL.

V zavarovanje je vključena tudi škoda, ki jo najmenik stanovanja ali njegovi družinski člani povzročijo drugim, in sicer za poškodbe oseb do 20.000 din kakor tudi za poškodbe stvari do 10.000 din. Primeroma navajamo padec cvetličnega lončka z okenske police na spodaj parkirano vozilo. S STANOVANJSKIM ZAVAROVANJEM je taka škoda zanesljivo pokrita.

ZAVAROVALNICA SAVA je v Velenju odprla svojo ekspozituro, kjer lahko dobite še podrobnejše informacije o zavarovanju. Tam lahko sklenete tudi pogodbo o zavarovanju če nimate pri roki našega krajevnega zastopnika. V ekspozituri Zavarovalnice SAVA lahko uredite tudi vse ostale zahteve, če bi prišlo do nesreče.

ZAVAROVALNICA SAVA EKSPOZITURA VELENJE VAM ŽELI SREČNO!

Kolektivno nezgodno zavarovanje

Kolektivno nezgodno zavarovanje jamči za nezgode v službi in izven nje. Torej povsod. Nevarnostim, ki smo jim stalno izpostavljeni na cesti, pri delu, doma in drugod, se iz dneva v dan pridružujejo no-

ve zaradi nezadržnega razvoja tehnike, ogromnega povečanja gostote prometa itd. Niti stalna zbranstvo in pazljivost pri delu, previdnost na poti na delo in z dela, upoštevanje prometnih in varnostnih predpisov

ne zadostuje, da bi se nesrečam lahko izognili. Tudi največja previdnost ni porok za varnost, saj številne nesreče nastajajo zaradi tuje krivde ali elementarnih dogodkov.

Če nezgode ni mogoče preprečiti, se ji izogniti, pa je s kolektivnim nezgodnim zavarovanjem mogoče zelo ublažiti težke gmotne razmere, v katere pahne nezgoda družino, ki je izgubila hranitelja ali družino, katere član je zaradi nezgode nesposoben za delo. Tak odgovor potrjujejo tisoče vdov in tisoči invalidov, ki jim je Zavarovalnica SAVA izplačala zavarovalnino takrat, ko so jo najbolj potrebovali.

S

Nezgodno zavarovanje je v nekem pogledu važnejše in bolj potrebno kot kako drugo zavarovanje. Vsaka škoda na imetju se da nadomestiti, dokler smo zdravi in sposobni za delo. Pri nezgodah, ki imajo za posledico popolno ali delno nezmožnost za delo ali pa celo smrt, pa postane negotov prav nadaljnji zaslužek, ki je vir vsemu ostalemu.

Odškodnina je večja, če je premija višja. Nepričakovana nezgoda, ki uniči ali zmanjša delovno sposobnost človeka, s tem povzroči gmotno škodo poškodovanca in pahne njegovo družino v hudo stisko, čemur pa v neki meri pomaga odškodnina iz kolektivnega nezgodnega zavarovanja.

Kako se lahko člani zavarujejo, nam pokažejo primeri iz tabel.

ZAVAROVALNE VSOTE PRI PREMIJI

	din 5			din 8		
	Smrt	Inv.	N. smrt	Smrt	Inv.	N. smrt
I.	33.750	67.500	1.000	54.000	108.000	1.500
II.	22.500	45.000	1.000	36.000	72.000	1.500
III.	16.875	33.750	1.000	27.000	54.000	1.500
IV.	13.500	27.000	1.000	21.600	43.200	1.500
V.	11.250	22.500	1.500	18.000	36.000	1.500

Pojasniti moramo, da spadajo v:

- I. nevarnostni razred — pisarniški delavci
- II. nevarnostni razred — inženirji in tehniki, ki nadzorujejo delo, vratarji, snažilke
- III. nevarnostni razred — delavci v tovarnah konfekcij, tekstilni ind.
- IV. nevarnostni razred — mehaniki, rudarji na dnevnem kopu itd.
- V. nevarnostni razred — delavci, ki delajo v jamah, šoferji itd.

Lahko se pa sklene zavarovanje z dnevno odškodnino. Dnevna odškodnina pripada zava-

rovancem, za dneve, ko je nesposoben za delo zaradi poškodb ali nezgode, vendar največ za

200 dni. Zavarovalne vsote za nezgodno smrt in invalidnost so v tem primeru manjše, in sicer pri premiji

ZAVAROVALNE VSOTE PRI PREMIJI

	din 5				din 8			
	Smrt	Inv.	D. odš.	N. s.	Smrt	Inv.	D. odš.	N. s.
I.	11.250	22.500	11,25	1.000	18.000	36.000	18,00	1.500
II.	7.500	15.000	7,50	1.000	12.000	24.000	12,00	1.500
III.	5.625	11.250	5,62	1.000	9.000	18.000	9,00	1.500
IV.	4.500	9.000	4,50	1.000	7.200	14.400	7,20	1.500
V.	3.750	7.500	3,75	1.000	6.000	12.000	6,00	1.500

ZAVAROVALNE VSOTE PRI PREMIJI

	din 12 z dnevno odšk.				din 12 brez dnevne odšk.			
	Smrt	Inv.	D. odš.	N. s.	Smrt	Inv.	N. s.	
I.	27.000	54.000	27,00	2.000	81.000	162.000	2.000	
II.	18.000	36.000	18,00	2.000	54.000	108.000	2.000	
III.	13.500	27.000	13,50	2.000	40.500	81.000	2.000	
IV.	10.800	21.600	10,80	2.000	32.400	64.800	2.000	
V.	9.000	18.000	9,00	2.000	27.000	54.000	2.000	

Priporočamo vsem članom kolektiva, da se od-

ločijo za zvišanje zavarovanja, ker nihče ne ve, kdaj se mu jutri lahko

zgodí.

Zavarovanje premoženja

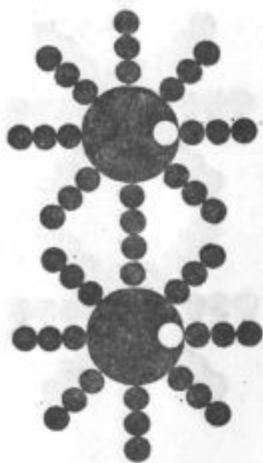
V prejšnjem sestavku je pojasnjen namen osebne zavarovanja v obliki življenjskega in nezgodnega zavarovanja. V tem sestavku pa bi se dotaknili še zavarovanja premoženja.

Potreba po zaščiti svojega doma, kamor se po napornem delu vrnemo vsak dan je nujna, saj svetovne statistike dokazujejo, da je največ nesreč ravno doma, medtem ko so prometne nesreče šele na drugem mestu.

Ob naporu za ureditev čim prijetnejšega doma pa često pozabimo, da se kljub pazljivostim in

dobremu vzdrževanju premoženja lahko pripeti nesreča, ki žal ne počiva. Takrat, ko je običajno že prepozno, se spomnimo ZAVAROVALNICA.

Napačno bi bilo misliti, da se lahko človek zavaruje proti vsem morebitnim dogodkom, dejstvo pa je, da se z zavarovanjem lahko prenesse doberšen del nesre-

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

obveščata in priporočata

Obveščamo vas, da igra vsak dan v restavraciji JEZERO kvintet »OTO PESTNER« iz Celja. Poje Frenki.

VSAK TOREK JE RESTAVRACIJA »JEZERO« ZAPRTA (1. 10. do 30. 4.).

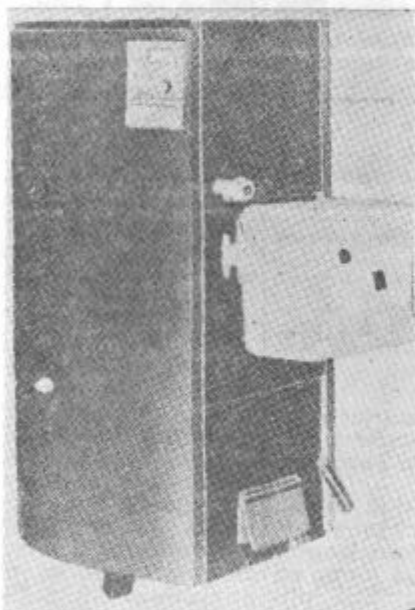
VABIMO VAS, DA OBIŠČETE RESTAVRACIJO »JEZERO«, KI JE OGREVANA.

hotel paka

„SIGMA“ - ŽALEC

„SIGMA“ - TG

Prvi trajnogoreči kotel

Kombinirani trajno goreči kotel za centralno ogrevanje na trdo, tekoče in plinasto gorivo:

- specialno prirejeno kurišče za zgorevanje vseh vrst domačih goriv in odpadkov
- gori od 5 do 20 ur z enkratnim polnjenjem
- velik emajliran bojler
- avtomatsko delovanje
- kapacitete od 20.000 do 100.000 kcal/h

Proizvajamo:

- trivlečne toplovodne kotle do 2.500 kcal/h
- sanitarne stene

»Sigma blok«

Izvajamo:

- montaža vodovodnih in klimatskih naprav, zunanjih plinskih in vodovodnih vodov in razne usluge

Delovnim in poslovnim ljudem želimo srečno novo leto 1974

ZAHVALA

Ob boleči izgubi ljubljeneža moža in očeta

MARTINA DOLARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje ter nam izrekli sožalje.

Posebno se zahvaljujemo dr. Zupanecu za vso pomoč in skrb.

Zalujoči: žena Fanika, sin Milan, hčerke Slavica, Darinka in Ivica z družinama

USPEL NOGOMETNI TURNIR

V telovadnici RSC je v po-
častitev 29. novembra nogo-
metna sekcija Šolskega šport-
nega društva RSC priredila
turnir v malem nogometu. So-
delovalo je 25 ekip iz Smart-
nega ob Paki, Soštanja, Celja,
Stor, Maribora, Mistinja, Re-
čice ob Savinji in Velenja.

Prvi dan so bila pretekmo-
vanja. V zaključni del turnir-
ja pa so se uvrstile ekipe: Go-
renje, RSC, Smartno »A« in e-
kipa Slandrove ulice. V med-
sebojnih srečanjih so dosegli
naslednje rezultate: TGO Go-
renje : Slandrova ul. 2:5, RSC
: Smartno »A« 8:2, v finalnem
srečanju pa so Gorenčani pre-
magali RSC z rezultatom 9:5
(7:1) in prejeli pokal.

Za ekipo Gorenja so igrali:
Novak, Carli, Perger, Golob in
Cafuta; za RSC: BIŠČIČ, Hu-
skič, Mustafič, Nežmah in Sof-
tič.

Vrstni red najboljših: 1. TGO
Gorenje, 2. RSC, 3. Slandrova
ulica, 4. Smartno »A«. Nastopi-
li so tudi nogometaši sloven-
skega atletskega kluba iz Ce-
lovca, ki so se pomerili z eki-
po RSC. Zmagali so Velenjčani
iz rezultatom 9:5.

Tekmo sta sodila Ivo Blekač
in Franc Nežmah.

Občinsko prvenstvo strelcev

Na strelišču RSC Vele-
nje je bilo občinsko prven-
stvo v streljanju z stan-
dardno zračno puško. So-
delovalo je 20 tekmoval-
cev. To je prvo občinsko
prvenstvo s tovrstnim oro-
žjem. Strelci so dosegli zelo
dobre rezultate.

Občinski prvak je postal
Franjo Žučko z dobrim re-
zultatom 356 krogov. Favo-
rita tega prvenstva sta bila
Dušan Perkač in Milan
Osredkar.

Rezultati članov: 1. Fran-
jo Žučko 356 krogov, 2.
Dušan Perkač 346 krogov,
3. Karlo Gril 336 krogov, 4.
Hinko Bola 334 krogov, 5.
Milan Osredkar 333 kro-
gov; rezultati mladinci: 1.
Jože Satler 320 krogov, 2.
Jože Detlbah 315 krogov,
3. Mirko Panič 299 krogov.
V streljanju s standard-

no zračno pištolo je bil
najboljši Hinko Bola s 371
krogi in dosegel nov ob-
činski rekord. S tem rezul-
tatom se je prebil v vrh
slovenskih strelcev. Spod-
buden je tudi rezultat mla-
dinca Jožeta Detlbaha s
342 krogi.

Rezultati: 1. Hinko Bola
371 krogov, 2. Jure Mogli-
nicki 352 krogov, 3. Jože
Detlbah 342 krogov, 4. Fran-
jo Žučko 341 krogov, 5.
Dušan Perkač 341 krogov.
F. Žučko

ZMAGA MISLINJČANOV

V predzadnjem kolu jesen-
skega dela prvenstva v sloven-
ski odbojarski ligi so Mislinj-
čani dosegli zmago. V telovad-
nici RSC so premagali ekipo
Trimo iz Trebnjega z rezul-
tatom 3:1. Prvi niz so dobili do-
mačini s 15:13, nato so gostje
izenačili z istim rezultatom.
Tretji in četrti niz pa so zno-
va dobili Mislinjčani in tako
zasluženo zmagali.

ZAHVALA

Ob izgubi naše ljube mamice, žene, tete, babice
in prababice

ANTONIJE ŠTRIGL

roj. Poprask

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in
znancem, ki so jo spremljali na zadnji poti in
darovali vence ter cvetje.

Za nujno zdravniško pomoč se zahvaljuje-
mo dr. Pirtovske in sestram iz zdravstvenega
doma Soštanj. Zahvaljujemo se tudi sindikalni
organizaciji in sodelavkam iz rudarskega šol-
skega centra za vence in tolažbo, godbi Zarja
za zaigrane žalostinke ter govornikoma Milošu
Volku in tov. Rženu.

Zalujoči: hčerka Ivana s sinovi

DOM KULTURE VELENJE

razpisuje prosto delovno mesto

DIREKTORJA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpol-
njevati še naslednje:

- imeti mora srednjo strokovno izobrazbo in vsaj pet let prakse na področju kulturne dejavnosti in pet let prakse na vodilnem mestu v grafični industriji
- da je splošno razgledan na področju glasbe, filmske dejavnosti in kulture nasploh,
- znanje vsaj enega svetovnih jezikov
- imeti mora ustrezne organizacijske sposobnosti
- biti mora politično neoporečen

Pismene ponudbe s podatki o strokovni izobrazbi in praksi ter opisom dosedanjega službovanja naj kandidati pošljejo v osmih dneh Razpisni komisiji Doma kulture Velenje.

TURISTIČNO DRUŠTVO VELENJE in PLESNI SPORTNI KLUB VELENJE

vabita

- v soboto, 22. decembra 1973 na republiško prvenstvo v standardnih plesih, ki bo ob 18. uri v telovadnici RSC. (Ker je športni ples gojen samo v Sloveniji, je to obenem tudi državno prvenstvo.)
- V nedeljo, 23. decembra 1973 pa na mednarodni plesni dvoboj prijateljskih mest Velenje—Schiedam, ki bo ob 18. uri v Domu kulture v Velenju.

Pokrovitelj obeh prireditev je Ljubljanska banka — podružnica Velenje.

Vljudno vabljeni

SREČANJE STAREJSIH OBČANOV

Skupščina občine Velenje je pripravila prvo srečanje ostarelih občanov, ki bo dne 26. 12. 1973 ob 16. uri v Kulturnem domu v Velenju pod pokroviteljstvom predsednika občinske skupščine tov. Nestla Zganka. Kot starejše občane je občinska skupščina izbrala vse tiste, ki so starejši kot 77 let, oziroma, ki so rojeni do vključno 31. 12. 1896. leta.

Čeprav bodo udeleženci srečanja prejeli posebno pismeno vabilo, prosimo vse tiste, ki vabila iz različnih vzrokov ne bi pravočasno prejeli, da se srečanja zanesljivo udeležijo.

Na srečanju bo posebna pozornost posvečena najstarejši občanki in najstarejšemu občanu. S kulturnim programom pa želijo ob nagibu starega leta razveseliti in se zahvaliti starejšim občanom za njihovo delo, ki je pripomoglo, da nam je življenje sedaj lepše in boljše.

Vljudno vabljeni.
Odsek za
družbene službe
pri Sob Velenje

OPRAVIČILO IN POPRAVEK

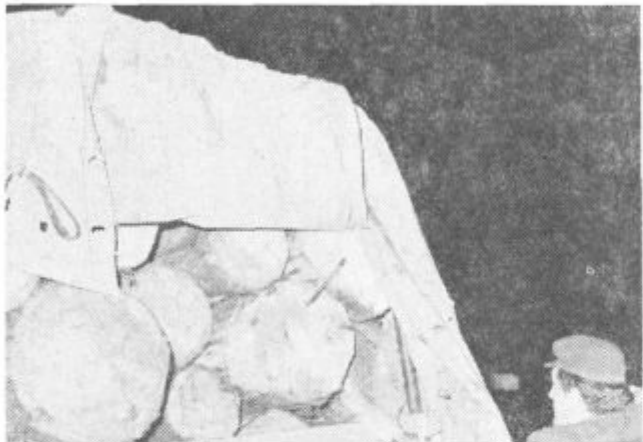
Pri objavljeni čestitki ob dnevu republike je nastala neljuba napaka. Namesto KLEPARSTVO VODOVOD SOSTANJ je pisalo »Kleparstvo vodovod Velenje«. Delovnemu kolektivu, ki je čestitko objavil, se za neljubo napako opravičujemo.

DOPIŠUJTE IN OGLAŠUJTE

NOČNI LOV NA MEŠETARJE

Zima je čas, ko se narava zavija v lepo snežno odejo in potem čaka prvih spomladanskih žarkov, ko se bo spet razbohotila v vsej svoji lepoti. Po večmesečnem počitku se bo narava znova prebudila, oživila, razcvetela. Kljub temu pa v gozdu ter v njegovi bližini zdaj le ni vse tako mirno kot izgleda na prvi pogled. Tu in tam je že opaziti cvetove prvih telohov, zelo pa se je razcvetela tudi črna trgovina z lesom.

Čeprav so dnevi zelo mrzli, ponoči pa se živo srebro pogosto spusti precej pod ničlo, je na naših cestah velikokrat opaziti osamljene tovornjake, ki kar malce težko premagujejo dolge kilometre. Vča-

Mihael Fijavž je razvezal cerado pod katero so bili naloženi hlodi

sih uspešno, velikokrat pa voznika sredi noči presejati miličnik, ga ustavi, davčni inšpektor pa ga olajša za prometni davek. Črne trgovine z lesom je takrat konec in šofer kar nekoliko »lažje« nadaljuje vožnjo proti svojemu cilju. Zraven pa preklinja, da ni bil bolj previden.

Črna trgovina z lesom se je v zadnjem času zelo razcvetela tudi v velenjski občini. Vse več je raznih »mešetarjev« in kmetov, ki ob prodaji lesa ne plačajo obveznega 27,5 odstotnega prometnega davka pa tudi ne prispevka za biološko amortizacijo ter prispevka gozdnemu gospodarstvu. Kmet ima sicer še čas, da v petnajstih dneh po prodaji lesa pride na občino in plača prometni davek. Vendar so nam na davčni upravi povedali, da doslej še ni nobeden takšen poštnjak potkal na njihova vrata in poravnal obveznosti.

»Trdno smo sklenili, da bomo stopili na prste raznim prekupčevalcem, ki prav odirajo kmete. Izvzeti

Naša bliskavica je avtoprevoznika Fijavža očitno zresnila. S fotoaparatom pa nismo mogli zabeležiti njegovih kletvic

ne bodo tudi kmetje, ki ne upoštevajo zakonskih določil, nam je povedal načelnik davčne uprave Ferdo Kukovec pred odhodom na eno izmed akcij, ki smo se je udeležili tudi mi. Da bi dobili popolnejšo sliko o

tem, kako izgleda prekupčevanje, smo v tem mesecu enkrat odšli na delo skupaj z miličnikom, davčnim inšpektorjem ponoči, drugič pa podnevi. S sabo smo vzeli tudi naše najmočnejše orožje — fotoaparati, v nočni akciji pa še fleš. Bil nam je zelo potreben, saj je prekupčevanje ponoči zelo skrivnostno.

8. DECEMBER PONOČI

Skupaj z davčnimi inšpektorji in miličniki smo začeli akcijo. Zasede smo postavili na dveh straneh. Pri odcepu ceste proti Bevcam smo s fotoaparatom v rokah bili tudi mi. Miličnik je ustavljal tovornjake. Največ jih je bilo naloženih s premogom. Ti niso bili naša tarča, zato smo jih pustili naprej. Okrog 19. ure so izza ovinka zasvetili žarometi. Motor je hrumel in kazno je bilo, da je tovornjak močno otovorjen.

Tovornjak, reg. št. CE 488-83 je bil pokrit s plahto in spet smo mislili, da ne bo nič. Miličnika pa to ni zmotilo in je natančneje

pregledal. Avtoprevoznik Milan Fijavž iz Bukovelj št. 1 je priznal, da ima naloženih 8 kubikov hlodovine. Nič ni pomagalo, da jo je skrbno zakril pod cerado in to močno povežal na straneh. Iz kabine je zlezal še sopotnik Mihael Fijavž, prav tako iz Bukovelj v bližini Slovenskih Konjic. Trdil je, da je on kupil les in sicer pri Antonu Višnerju s Paškega Kozjaka št. 21. Rabil ga bo pri gradnji hiše. Prodajalcu je za hlodovino odštela 3.000 dinarjev, plačal ni davščin.

Zato je davčni inšpektor zahteval plačilo davka kar na kraju samem. Prevoznik in kupec pa denarja nista imela pri roki. Odšla sta k Obircu, vendar jima ta ni posodil denarja, ker ju ni poznal. Šofer se je spomnil na sorodnike v Velenju in je odšel k njim. Vrnil se je z denarjem in davčnemu inšpektorju odštela za plačilo prometnega davka 825 dinarjev. Stvar je bila urejena, kupec je dobil potrdilo in naloženo hlodovino sta lahko zdaj brez skrbi odpeljala.

Oba Fijavža sta se z nami lepo pogovarjala vse dotle, dokler ni zasvetila naša bliskavica. Potem pa je šofer vzrojil, češ da se lahko slika kadar sam hoče in vsa stvar ni toliko vredna, da ga bi vlačili po časopisu. Nič mu ni pomagalo. Nedovoljeno trgovanje z lesom smo hoteli tudi slikovno dokumentirati in smo kljub ugovarjanju fotografirali.

17. DECEMBER DOPOLDNE

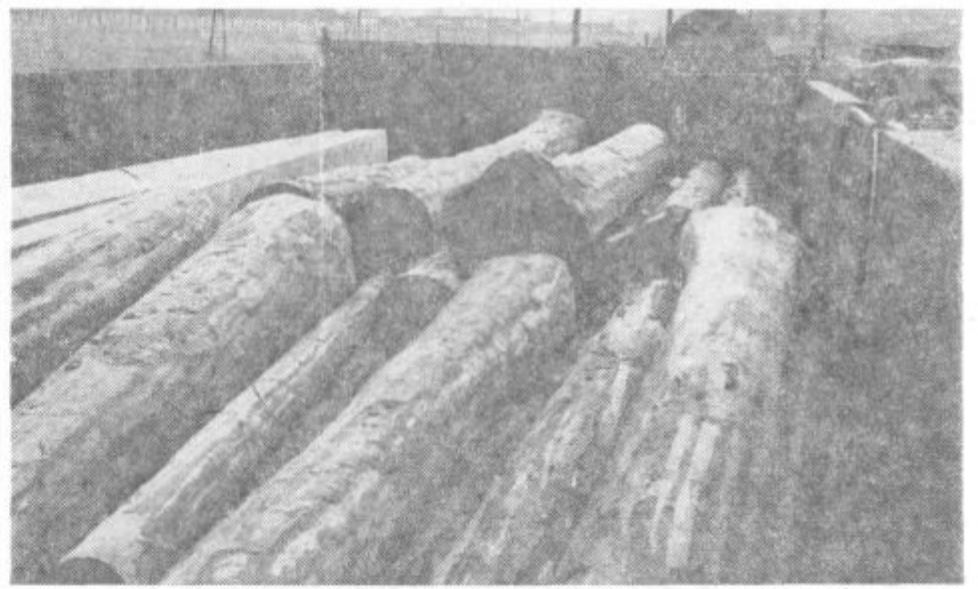
Okrog osme ure dopoldne smo se z občinskim davčnim inšpektorjem Francem Masterlom odpravili na železniško postajo v Soštanj, odkoder smo dobili sporočilo, da imajo vagon naložen z lesom, lastnik pa nima nobenega potrdila o plačanem prometnem davku.

»Kupila in plačala sva pošteno. Nimava kaj prikrihati,« sta začela v en glas govoriti Budimir Maksimović in Zarko Marjanović, ki sta prišla po les v naše kraje iz Žitkovca, vasi v srbski občini Aleksinac.

»Les sva kupila pri dveh zasebnikih v Sv. Florjanu. Potrebujeva ga za gradnjo hiše. Pri prvem, Francu Brusnaku, sva dobila okrogel les; za kubik sva odštela 360 dinarjev, pri drugem, Francu Oblaku, pa sva imela več sreče, saj nama je prodal tesan les. Seveda ga je temu primereno tudi zasolil — 800 dinarjev sva morala odšteti za kubični meter lesa.«

»Kako pa sta zvedela, da Brusnac in Oblak prodajata les?«

Mlajši — Zarko Marjanović je že začel pripovedovati, da imata v Velenju nekega prijatelja, ki je menda zaposlen na rudniku, tedaj pa mu je starejši stopil na nogo in naše veselje, da bomo morda izvedeli za ime posredovalca-prekupčevalca v tem primeru, se je v trenutku razblinilo.

»Hodila sva od hiše do hiše ter spraševala, če imajo kaj lesa za prodajo. Slučajno sva naletela na lastnika in ga vprašala, če je tisti les v gozdu njegov. Namerili smo 6,75 kubičnih metrov. Ker ga potrebujeva vsaj še enkrat toliko sva spraševala naprej. Pri nekem domačinu sva zvedela, da ima Franc Oblak tesan les. Stopila sva k njemu. Za les je zahteval 850 dinarjev, potem smo se zmenili za 800. Govorila sva še z nekaterimi prodajalci, vendar nihče ni hotel

Ta dva pa sta prišla po les iz Aleksinca. »Pošteno sva ga plačala...«

spustiti pod 800. Za naju pa je bila takšna cena previsoka. Pri Oblaku pa sva zato vzela 6,60 kubičnih metrov lesa, ker je bil čisto ob cesti, pa še prevoz je sam uredil. Brusnakov les nama je prepeljal v Soštanj neki Turinek. Menda je avtoprevoznik. Zračunal je dvajset jurjev.«

»Ali imata plačan prometni davek,« smo ju potem vprašali.

»Niti ne veva, da ga je sploh treba plačati,« sta odgovarjala drug za drugega. »Ne poznavava vaših zakonov. Od prodajalca pa tudi nisva dobila nobenega potrdila. Pošteno sva plačala les.«

»Ali veste, da lesa ne morete odpeljati domov, če nimate potrdila o plačanem prometnem davku? Ga bosta plačala vidva?«

»Ne, midva ne bova ničesar več plačevala. Ze tako imava veliko stroškov. Samo za potovanje ter tridnevno bivanje in iskanje lesa bova porabila več kot 1.200 dinarjev. Ne, kar sama naj plačata. Ali pa ga odpeljeta nazaj. Midva ga nisva ukradla. Pošteno sva ga plačala.«

Usedli smo se v avtomobil ter se odpeljali v Sv. Florjan. Kupca sta pot odlično poznala. Kot da bi bila onadva domačina, mi pa iz Srbije. Neverjetno. V naše kraje sta prispela šele v soboto pa sta jih imela že v malem prstu.

Pri Oblakovih nam je uspelo pozvoniti na zvonec,

čeprav se je pes silovito zaganjal v nas. Se sreča, da je bilo to drobno sčene. Drugače bi najbrž verigo pretrgal in naša pot bi bila zaman. Franc Oblak je povedal, da les ni njegov, ampak ga je dobil... menda od soseda, ki mu je bil dolžan nekaj denarja. Odšel je v sobo in takoj prinesel 1.430 dinarjev; kot da bi bil denar že pripravljeno. Ko je še enkrat prešteval denar pred nami, je dejal, da bo od soseda zahteval, da mu ta izdatek povrne. Še preden smo se poslovili

Ta dva pa sta prišla po les iz Aleksinca. »Pošteno sva ga plačala...«

od njega je dejal, da je imel veliko dela z lesom, preden ga je obtesal. »Veste ves popoldan po šihlu moram delati, če hočem zaslužiti 120 dinarjev.« Toliko namreč zaračuna drugim za tesanje kubičnega metra lesa.

Od Oblaka smo se odpravili še k drugemu prodajalcu — Francu Brusnaku. Pri njem psa nismo nikjer videli niti slišali njegovega lajanja. Smo bili pa toliko bolj presenečeni nad izlivom besed, ki sta jih na nas vili mož in žena. Še

na velenjsko občino ni prišel še nihče prostovoljno plačati prometnega davka od prodanega lesa, sta morala Brusnakova takoj odšteti denar 710 dinarjev.

Veliko sreče sta imela Budimir in Zarko v Sv. Florjanu. Kaj bi namreč bilo, če bi prodajalcev ne bila več spoznala. Sama bi ostala lažja še za nekaj več kot dvesto starih tisočakov. Takšne sreče pa ni imel Branko Stojanović iz okolice Negotina. Ta je iskal les od Velenja do Dravograda in ga končno kupil od treh lastnikov v Doliču. V tem primeru pa verjetno ni šlo za kmete, ki bi radi les čimprej vnovčili in tako poravnali neplačane davke ter dobili prepotreben denar za nakup življenjskih potrebščin, ampak za pretkane prekupčevalce. Branko namreč ni sklenil kupčije z njimi na domu, pač na menda kar v gozdu. Tako tudi ni zvedel naslova — kdo so, kje stanujejo. Prodan les so mu pripeljali do glavne ceste, za prevoz na železniško postajo v Velenje pa je moral poskrbeti Branko Stojanović. Trije prekupčevalci pa so še prej kot v eni uri zaslužili najmanj 2.040 dinarjev. Toliko bi morali plačati prometnega davka. To je namesto njih storil Branko, ki je nujno potreboval deske za pod v hiši.

Za konec pa še razmišljanje o tem, zakaj se je tako močno razcvetela trgovina na črno z lesom. V zadnjem času je veliko povpraševanje po lesu v drugih republikah. Če pride do kmeta prekupčevalca, je kmet rešen vseh obveznosti od prevoza pa do plačila prometnega davka. Pa tudi gozdna gospodarstva so včasih neekspeditivna. Eden izmed kmetov se je pritoževal, da je celo pro-

sil, da bi prišli po les, vendar jih ni bilo. Seveda je v tem primeru les še slabši, kmet pa je tudi prisiljen prodati na črno, ker enostavno potrebuje denar za življenje. Saj mora vsak dan jesti; podobno kot drugi. Stane Vovk Ljuban Naraks

na velenjsko občino ni prišel še nihče prostovoljno plačati prometnega davka od prodanega lesa, sta morala Brusnakova takoj odšteti denar 710 dinarjev.

Veliko sreče sta imela Budimir in Zarko v Sv. Florjanu. Kaj bi namreč bilo, če bi prodajalcev ne bila več spoznala. Sama bi ostala lažja še za nekaj več kot dvesto starih tisočakov. Takšne sreče pa ni imel Branko Stojanović iz okolice Negotina. Ta je iskal les od Velenja do Dravograda in ga končno kupil od treh lastnikov v Doliču. V tem primeru pa verjetno ni šlo za kmete, ki bi radi les čimprej vnovčili in tako poravnali neplačane davke ter dobili prepotreben denar za nakup življenjskih potrebščin, ampak za pretkane prekupčevalce. Branko namreč ni sklenil kupčije z njimi na domu, pač na menda kar v gozdu. Tako tudi ni zvedel naslova — kdo so, kje stanujejo. Prodan les so mu pripeljali do glavne ceste, za prevoz na železniško postajo v Velenje pa je moral poskrbeti Branko Stojanović. Trije prekupčevalci pa so še prej kot v eni uri zaslužili najmanj 2.040 dinarjev. Toliko bi morali plačati prometnega davka. To je namesto njih storil Branko, ki je nujno potreboval deske za pod v hiši.

Za konec pa še razmišljanje o tem, zakaj se je tako močno razcvetela trgovina na črno z lesom. V zadnjem času je veliko povpraševanje po lesu v drugih republikah. Če pride do kmeta prekupčevalca, je kmet rešen vseh obveznosti od prevoza pa do plačila prometnega davka. Pa tudi gozdna gospodarstva so včasih neekspeditivna. Eden izmed kmetov se je pritoževal, da je celo pro-

sil, da bi prišli po les, vendar jih ni bilo. Seveda je v tem primeru les še slabši, kmet pa je tudi prisiljen prodati na črno, ker enostavno potrebuje denar za življenje. Saj mora vsak dan jesti; podobno kot drugi. Stane Vovk Ljuban Naraks

sil, da bi prišli po les, vendar jih ni bilo. Seveda je v tem primeru les še slabši, kmet pa je tudi prisiljen prodati na črno, ker enostavno potrebuje denar za življenje. Saj mora vsak dan jesti; podobno kot drugi. Stane Vovk Ljuban Naraks

sil, da bi prišli po les, vendar jih ni bilo. Seveda je v tem primeru les še slabši, kmet pa je tudi prisiljen prodati na črno, ker enostavno potrebuje denar za življenje. Saj mora vsak dan jesti; podobno kot drugi. Stane Vovk Ljuban Naraks